

КАНАДИЙСЬКИЙ РАНОК

CANADIAN RANOK

UKRAINIAN FAMILY WEEKLY

Часопис для Українських Родин

ВИХОДИТЬ КОЖНОГО ТИЖНЯ
У ВІТРОК

174 LOGAN AVENUE, EAST
WINNIPEG MAN.

ЧИСЛО 279. — РІК XXI.

ВІННІПЕГ, МАН., ВІТРОК, 2. ВЕРЕСНЯ, 1926.

WINNIPEG, MAN., TUESDAY, MARCH 2, 1926.

VOL. XXI—No. 279

СПРАВА УКРАЇНСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ В ПОЛЬСЬКІМ СОЯМІ

Діло повідомляє:
Українські послы зголосили
5. с. м. нагале внесення, підписа-
не всіма іншими національни-
ми меншостями, в справі не-
виконання урядом постанов со-
йового закону з 1922 року. За-
коном тим уряд зобов'язаний
оснувати український універси-
тет на основі засад, управлін-
ня законом про висші ака-
демічні школи і забезпечити йо-
му фінансові засоби. Закон у-
війшов у життя два роки пі-
сля його оголошення, себто
1924 року, а уряд зобов'язує не
сповнив. Бажаючи ухвалити
урядові оснування україн-
ського університету, україн-
ська суспільність оснувала у
Львові приватний університет і
внесено до аластей просьбу
алегалізувати статут товари-
ства. Адміністраційні власті
відкинули просьбу. Далі
внескомали обговорюють ін-
циденту між Габсбургами і на-
прям оснування "русского ін-
ституту", звертають увагу, що
сім мільонів українців у Поль-
щі позбавлені власного куль-
турного огнища. Оснування
українського університету у
Львові оправдане і тим, що
львівський університет ім.
Франка прислаб за Австрії був
утрачений. Двом тис-
ням українських академіків в-
добрено змогу образоватись.
Внескомали прокламують про-
ект закона в справі оснування
у Львові державного українського
університету і встановлення до
бюджетового передбачення 2 міль-
юнів 494 тисяч золотих на цілі
університету. Студії й іспи-
ти в приватнім українським у-
ніверситеті признають загра-
ничні університети, тому вно-
скомали визнають польський
уряд управлінити цю справу
відповідним розпорядком.

ФРАНЦУСЬКО-СОВЕТСЬКІ ПЕРЕГОВОРІ

Париж, 24 лютого. — Сього-
дня обновилося тут конферен-
цію представників французь-
кої влади з представниками
російської советської влади.
В переговорах ходить голо-
вно о признание давніх росій-
ських довгів у Франції. Фран-
ція вже погоджується зменши-
ти свої претенсії і хоче, щоб
совети прийняли бодай десять
мільярдів золотих франків.

ПОЛЬЩА ДОМАГАЄТЬСЯ МІСЦЯ В РАДІ ЛІГИ НАРОДІВ

Берлін, 25 лютого. — Поль-
ський прем'єр граф Алексан-
дер Скішинський виголосив
учора в Варшаві промову, в
якій виразно зазначив, що
Польща домагається місця в
Раді Лиги Народів.
Він сказав, що не виступає
проти Німеччини, бо говорить
в "душі локаренського мира",
який є тільки розширенням
програми Лиги Народів, і вла-
сте в цьому "душі" він теж, ка-
зав, домагається признання
Польщі місця в Лигі Народів.
Се, на його думку, показало
би, що між державами нема во-
роженств, ані що не збирається
одної групи держав проти дру-
гої групи держав.
Та сей апел Скішинського о-
станється без успіху, бо не-
тільки Англія, яку Скішинський
уважає ворогом Польщі, зая-
вила проти її домагання, але
і Німеччина та Бельгія і Шве-
ція.
Се стверджує вже тепер вся
європейська преса, яка каже,
що сям разом знову Франція
програла у спілці з Польщею.

НІМЕЧЧИНА НЕ ДОПУСТИТЬ ПОЛЬЩІ ДО РАДИ ЛІГИ НАРОДІВ

Берлін, 24 лютого. — Ні-
мецьке правительство заявило
альянтам, що воно готове по-
годитися з ними в справі по-
більшення числа членів Ради
Лиги Народів, як що альянти
так само як і Німеччина визна-
ють дружну уступчивість.
Власне німецьке правитель-
ство готиться в Раді Лиги На-
родів голосувати за прийняттям
в її членів іспанії, як що алья-
нти зі свого боку згодяться
освободити Ренцину. Однак
при тім воно виразно застері-
гається, що не погодиться на
допущення до Ради Лиги На-
родів Польщі і то навіть за та-
ку уступку, як освободження
Ренцини, а се тому, бо становище
Польщі в Раді Лиги Народів
було б на перепоні в політиці
Німеччини.
Се ходить о те, що Німеччи-
на хоче через Лигу Народів ви-
дістати назад від Польщі Го-
ршин Шлеск і коридор до
Данцига, який розділює німе-
цьку територію, а членство
Польщі в Раді Лиги Народів
було б власне тою перепоню-
ю у відношенні тих німецьких
земель, бо там рішає про ві-
дому один голос спротиву.
Як зазначають, то Франція
власне се предвиділа і як раз
тому хотіла всадити до Ради
Лиги Народів Польщу, однак
Англія перебила її плани.

ВІДІЛЕННЯ ЦЕРКВИ ВІД ДЕРЖАВИ В МЕКСИКУ.

Мексико, 24 лютого. — Каес,
президент мексиканської ре-
публики, видав до стейтсменів
губернаторів заклики, щоб во-
ни помагали федеральному у-
рядови виконувати конститу-
ційну постанову про розділ
церкви від держави.

ЗА ПОБІЛЬШЕННЯМ "ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ"

Москва, 24 лютого. — Ко-
місар воєнних справ Клим Воро-
шилов виголосив тут недавно
на великому зібранні промо-
ву, в якій заявився за побіль-
шенням червоної армії і вида-
чків у бюджеті на армію та на
зруження.

Теперішня сила червоної ар-
мії, казав він, виносить 560,000
людей, коли навіть малі сусіди
Росії мають разом більше вій-
ська.

Він домагався побільшення
ради забезпечення мира для
Росії, бо, казав, Европа уже
готова до нової війни, а осо-
бливо проти советської Росії.
Ленінград, 25 лютого. —
Урядова статистика виказує,
що на тисячу нових вичань в
Ленінграді є тепер 237 розво-
дів на рік.

СМЕРТЕЛЬНИЙ ЗАКЛАД

Париж, 24 лютого. — Фран-
цузський летун лйтант Леон
Калло заложився з Американ-
цем, що перелетить літаком
через отвір вежі Айфля. Ко-
лиж він вже майже вилетів з
отвору, зачепив за телеграфні
і дроти і машина занялася во-
гнем та летун з нею полетів ко-
міть головою до землі й уби-
вся на місці.

Так Американець виграв за-
клад.

СОВЕТИ ДАЮТЬ ФРАНЦІЇ НАФТУ

Париж, 25 лютого. — В ту-
тешніх поінформованих кругах
заявляють, що російська совет-
ська делегація заявила, що со-
ветське правительство готове
віддати Франції нафтові поля
до визискування, як що вона зго-
диться заключити з ним миро-
вий договір.

ДРУГИЙ СОБОР

УКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКОГО ОБЕДНАННЯ
В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

відбудеться в Ньюарку, Н. Джер., в Укр. Пресвітерській Церкві,
при 49 Бікон Стр., на дня 25—27 Марта, 1926 року.
Перше засідання Собору в четвер, 25 марта, о год. 9 рано.

УВАГА ШО ДО СОБОРУ:

1. Програма Собору буде оголошена пізніше.
2. Делегатів посилають своїм коштом відділи У.Є.О., цер-
кви, релігійні товариства. Кожна з тих організацій може висла-
ти довічне число делегатів.
3. Права делегатів мають також ті одиниці, в яких міс-
цевостях нема ні відділу, ні церкви, ні товариства, а бажають взя-
ти участь в Соборі.
4. Імена делегатів просимо надсилати на адресу голови
У.Є.О.
B. Kusiw, 167 Liberty St., Bloomfield, N.J., U.S.A.
5. Дописи, уваги, сугестії і ради зглядом Собора, діяль-
ності У.Є.О. в Америці і Старім Краю проситесь посилати до
Редакції Канадійського Ранка або на адресу голови.
6. Канадійським делегатам треба виробити дозвіл пере-
їзду через границю; ті, що його самі не можуть дістати, нехай
зголосяться до голови У.Є.О.
7. Канадійські громади лиш ті обов'язані посилати деле-
гатів на Собор в Ньюарку, що знаходяться в містах положених на
схід від Форт Вільяма, Онт. Сі що на захід, включаючи Форт
Вільям, висилають делегатів на річні конференції, які скликає
головний відділ У.Є.О. Західної Канади.
8. Шоб рознакомити членів У.Є.О. з внутрішніми спра-
ми організації, виділі розіслан обійзники на руки урядів, місійних
відділів. Хтоб його не дістав, нехай зголоситься писемно до
голови У.Є.О.
9. В обійзнику зазначено, шоб усі відділи прислали точ-
ний звіт зі стану відділів, пригадуємо, що ці інформації нале-
жить надсилати як найкорше, шоб можна було зладити точне
справозданне на Собор.
10. Просимо посилати відповіді на кожну точку в квесті-
онарі, зладженім секретарем У.Є.О. і надрукованім в Канадій-
ськом Ранку, шоб зладити докладну статистику Українців в
Злучених Державах і Канаді.

В надії, що брати наші сповнять точно і вірно повисші
справи, остаємось з Христовим привітом.

В. КУЗІВ, голова.
В. КУПЧИНСЬКИЙ, писар.

З нагоди Собора відбудеться Євангельська місія в І. Укр. Прес-
вітерській Церкві в Ньюарку, Н. Джер., на днях від суботи,
20. марта, до неділі, 28. марта, 1926. Богослуження в будні дні
зачинаються о год. 7.30 вечером. В неділю, 10.30 рано і 5 год.
по полудні.

Всіх до участі запрошує Громада.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА У. Є. О.

Прислав проповідник І. Евстафійевич з Алберти на У.Є.О.
(на руки проповідника Г. Тимчука, писаря У.Є.О. Західної Ка-
нади) суму \$12.30 від спідуючих членів:

Чарнські вклади на 1926 рік:

Емільян Томашевський	1.00
Михайло Томашевський	1.00
Василь Миронюк	1.00
Іван Романюк	1.00
Василь Романюк	1.00
Мелетій Евстафійевич	1.00
Пані Евстафійевич	1.00
Ізидор Евстафійевич	1.00
Пані Евстафійевич	1.00
Василь Евстафійевич	1.00
Проп. І. Евстафійевич	1.00
З продажі "Віри і Науки"	1.30

Разом \$12.30

Гроші вислали до голови, Проф. В. Кузіва.

Уряд У.Є.О. Західної Канади складає проповідників І.
Евстафійевича і жертвувачам сердечну подяку за їх ширі
жертви на Євангелізацію нашого українського народу в Старім
Краю.

Брати Укр. Євангельські проповідники, заапельйте до на-
ших укр. братів і сестер в Алберті, шоби вони помагли цій
Євангелізації між укр. народом в Старім Краю, не легковажте
сеї Євангельської роботи в Старім Краю, бо ся наша робота є
Христова Робота.

Фелор Ягольницький, скарбник У.Є.О. Зах. Кан.

в Райн, Саск.
Проп. Г. Тимчук,
Писар Від. У.Є.О. Зах. Канади.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ВЛАДА ЗАБОРОНЯЄ ПРОТИ-РЕ- ЛІГІНУ ПРОПАГАНДУ.

Москва. — Центральний Ко-
мітет російської комуністичної
партії заборонив комсомоль-
цям (комуністичній молоді) у-
ладжувати проти-релігійні де-
монстрації. Такі демонстрації
уладжували комуністичні недо-
ростки по містах і селах Росії
й України, — старалися висмі-
яти релігію й церкву, устрою-
вали безбожні походи, в яких
жидки повбирані в церковні
ризи парадували серед горо-
мицьких танців і диких вигуків
по вулицях. Ці демонстрації
до крайности обурювали насе-
лення, яке з ненавистю дивило-
ся на ажаду, що дозволяє на-
такі виступи. Тому большеви-
ки видали заборону проти цеї
пропаганди безбожників.

ЖИДІВСЬКА КОЛЬОНІЗАЦІЯ.

В московських "Вістях"
появилось інтерв'ю з керівни-
чем жидівської кольонізації в
УСРР Каніором. Він сказав, що
в минулому році віддано на У-
країні 58 тисяч десятин землі
виключно для жидівських ко-
льоністів, з чого 42 тисячі де-
сятин було змеліоризованих.
В минулому році переселилось
в степову полосу 14,618 людей,
при чому кожна сім'я засіяла
по 6 і пів десятин. Переселе-
нє мало колективний характер.
Повстало і кілька земельних
комун. В цьому році відведе-
но для жидівських переселен-
ців-кольоністів 50 тисяч де-
сятин, на яких має повстати 4,600
дворів. Крім того 500 родин
одежать землю на Кримі.

ЧОЛОВІК ІЗ ЗОЛОТИМ НОСОМ

Був ним знаменитий астро-
ном Тіхо де Браге, що родився
тому 379 літ. Уже від 16 року
життя був він славним астро-
номом. Дістав великий має-
ток по багатім вуйкови в Дан-
ії. Тіхо міг спокійно посвя-
титися науковій праці. Але
припадково посперечався з зу-
сідями, прийшло до поединку,
в котрім астрономови обтяли
ніс. Але Тіхо змайстрував со-
бі штучний ніс із золота, сріб-
ла й воску, котрий, як запевня-
ють, тодішні жерела, заступав
йому правдивий ніс.

ЗА ВБИВСТВО БАТЬКА ЗВІЛЬНЕНИЙ

Лава присяжних суддів є ін-
коли, як відомо, трибуналом
незбагненим у своїх почуван-
нях. Дня 28. минушого міся-
ця лава присяжних у Львові су-
дила 22 літнього топларника
металів Винарського з фабрики
Стоп при янівській вулиці у
Львові за те, що по п'яному по-
сварився зі своїм батьком, биз
пильником батька по толові.
Син жив з батьком у незгоді і
батько, нічний дозорець у зга-
даній фабриці, по п'яному по-
грожував часто, що сина ви-
кине з хати. Свідки вбивства,
фабричні робітники, заявили
агідно, що син не мав свідомо-
сти свого вчинку і присяжні
заявили агідно, що син не мав
свідомости свого вчинку і при-
скажні судді заперечили його
вину.

НА РАТУВАННЄ ФРАНКА

Париж, 24 лютого. — Вла-
стик фабрики перфум і дивни-
ка Фігаро та сенатор Франца
Коті заявляє у своїй газеті, що
подарує державі 100,000,000 на
усталення франків.
Він радить створити спеці-
альний фонд на сю ціль, а свій
дар признає на зачаток.

СТРІЛЯЮТЬ З ФРАНЦУСЬКИХ ГАРМАТ

Мадрид, столиця Іспанії, 24.
лютого. — З Марока повідом-
ляють, що Ріфи острілюють
іспанське військо вже два дні
з французьких гармат, які то-
рік згодули від Французів.

ГЕПЗЕРІ НА УКРАЇНІ

Радянські газети принесли
таку вістку: На днях мешкан-
ці села Диканьки біля Полтави,
а також і населення сусідніх сіл
переляканих наслідком силь-
ного гудіння та вибухів, що
подобали на вибухи величез-
них бомб. Коли ці шуми та
громи проминули, виявилось,
що на полі у віддалено чоти-
рох верстов від Диканьки за-
палася земля на просторі 15
квадратових сяжнів до глиби-
ни чотирьох сяжнів. З тієї за-
падні біла сильно горяча во-
да, що заливалася сусідній поля.
На місце вибуху сего геїзера
виїхала окрема експедиція на-
укова.

КУПУЙТЕ, ЧИТАЙТЕ І ПОСИЛАЙТЕ ДО КРАЮ

Книжку про

МАРТИНА ЛЮТРА

(з його портретом) найбільшого реформатора релігій-
ного, про його життя і науку. Він вивів людство з тем-
ноти релігійної на світ Божий повний краси і світла. В
теперішню пору ця книжка є великої ваги для Укра-
їнців, так в Америці як і в Старім Краю, бо вона стане
світлом серед нинішнього релігійного заклоту і неві-
жества.

Ціна одного примірника з пересилкою 35 центів
Ціна за сто примірників без пересилки \$20.50

Також книжочку—

ЩО СЕ Є УКР. АВТОКЕФАЛЬНА НАЦІОНАЛЬНА ЦЕРКВА

В ній ясно представлено православ'є, старе і нове, ка-
толицтво, протестантизм, козацька церква, первісне хри-
стіянство, полівіанія, Реформація. Ця книжочка освіт-
лює зарощене бур'янами релігійне поле українського на-
рода і є знаменитим ліком на релігійні хвороби які нищать
український нарід.

Ціна одного примірника з пересилкою 10 центів
Ціна за сто примірників без пересилки \$5.00

Обі повисші книжочки є знамениті і повинні найтись
в кожного Українця в Америці і в Старім Краю.
За доручення в Старім Краю гарантуєм.

Пишіть до:—

CANADIAN RANOK

172 Logan Avenue Winnipeg, Man., Canada

ВІЧНИЙ ЖИД

КНИГА ДРУГА.

(Продовження)

"Я не так думаю," сказав отець Дайґріґні. "Предок тих Самуїлів був присутній коли замурували сей дім сто п'ятьдесят літ тому. Як говорять записки, він був слугою і довіреним урядником Реннепонта. Отож неможливо щоб він нічого не знав. Я певний що те знання він передав з роду в рід."

"Позвольте на коротку замітку," сказав покірно Родін.

"Говори."

"Перед кількома роками ми дістали певну відомість про сповіді, що сей маєток існує та що зріс до величезної суми."

"Без сумніву. І як раз ся обставина звернула на себе увагу нашого шановного Отця генерала нашого чину."

"Отож ми знаємо те, чого правдоподібно не знають потомки сеї родини, а то, величезну вартість сего спадку."

"Так," сказав отець Дайґріґні, "особа котра виявила се при сповіді, заслугоє на віру. Та сама вість зістала знов недавно потверджена. Та мимо всіх заходів сповідника неможливо було довідатися як називається опікун тих грошей. Одно тільки ми довідалися, а то, що те що є найважливіше, того ми певні."

"А хто знає чи опікун сеї величезної суми грошей появляється завтра мимо того що вважають його чесним? Чим блище та хвиля, тим більш чуюся неспокійний. Всеж таки мож сказати, все що можливо було нам зробити, ми зробили."

На ті слова Родін нічого не сказав.

Дайґріґні глянув на него здивований і спитав: "Ти негодний з тим що я сказав? Чи не пішли ми до крайности можливого?"

Родін з пошаною поклонився, але нічого невідзвідав.

"Если ти думаєш що ми занедбали яку справу, так говори," крикнув нетерпеливо отець Дайґріґні. "Маємо ще час іще раз питаю тебе, чи ти думаєш що можна було що більше зробити ніж я зробив? Всі потомки родини Реннепонта зістали спратані, остався тільки один Гавріл. Отож коли Гавріл, явиться завтра на вулиці св. Францішка, то чи не буде він одним представителем сеї родини і правним спадкоємцем сего великого майна? Тепер же на підставі приписів нашого чина, на підставі його шлюбівання убожества, сей маєток перейде не на нег, але на наш чин. Чи мій я що ліпшого зробить? Або в який інший спосіб? Говори твердо!"

"Я неможу дозволити собі висказувати своєї думки в сій справі," відповів Родін покірно і поклонився. "Успіх сеї справи нехай буде відповіддю вашій величності."

Отець Дайґріґні здивував раменами і дорікав собі що запустився в таку розмову із своїм писарем, котрому приписувати три чесноти — пам'ять, чистість і точність.

Розділ п'ятнадцятий.

ГОРЛОРИЗ

По хвилині мовчанки отець Дайґріґні сказав: "Перечитай мені нинішній звіт про стан кожної з інтересованих тут осіб."

"Ось тут є звіт з сего вечора, саме що прийшов."

"Перечитай."

Родін читав як слідує: "Жак Реннепонт, або Дрімайло на ходиться в в'язниці довічників, о восьмій годині сього вечора."

"Він не пошкодить нам завтра. Се один. Читай далі."

"Ігуменя монастиря св. Марії перестережена княгинєю Сан-Дизієр, постановила безпечніше захоронити Блянку і Розу Симон. Сього вечора о дев'ятій годині обі зістали замкнені у своїх кімнатах, а уоружені люди будуть берегти монастиря цілу ніч."

"Завдяки сим середникам обережності, нічого нам лякати ся з сего боку," сказав отець Дайґріґні. "Читай далі."

"Доктор Балеїне, теж перестережений княгинєю Сайнт-Дизієр, щільно береже панфу де Кардовил. Перед дев'ятою годиною, двері що ведуть до будинку де вона жие, зістали засунені і замкнені."

"І з сего боку нічого нам лякати ся."

"Що до пана Гардієго," читав Родін, "я дістав сьогодні рано з Тулузи письмо від його близького приятеля, Брессака, котрий зробив нам таку велику прислугу, що задержав Гардієго пару днів довше. В своїм письмі зазначає він лист адресований Гардієму до довіреної особи, котрий Брессак перехопив і прислав нам на доказ своєї вірности до нас. Він каже, що служачи нам, він зраджує в гідкий спосіб свого приятеля і за се він надіється від нас нагороди. Він просить, віддати йому сі папери, які ставлять його в повну залежність від нас, бо можуть, раз на все зруйнувати жінку, яку він любить перелюбною пристрасстю. Він просить, щоб ми мали згляд на його страшне положення, де приходить йому або знеславити жінку яку він пристрастно любить, або негідно зрадити свого вірного приятеля."

"Ці перелюбні зойки не заслугоють на увагу," сказав отець Дайґріґні. "Про се ми іще побачимо. Брессак може бути іще для нас ужиточним. Але тепер перечитай письмо Гардієго, того єретика і републиканського фабриканта, котрого всіма силами треба здалеку тримати."

"Ось тут є письмо Гардієго," сказав Родін. "Завтра пішлемо його до особи до котрої адресоване."

Родін читав як слідує:

"Тулуза, 10. лютого.

"Вкінці я знайшов хвилину часу написати до тебе і пояснити мій наглий виїзд, який без сумніву здивував тебе. Також пишу до тебе з просьбою о одну прислугу. Я не раз гадував тобі Фелікса Брессака, мого товариша від дитинства, хоч молодшого від мене. Ми все щиро любимося і давали докази на-

шого привязання. Він є для мене братом. Ти знаєш що я під тим розумію. Отож перед кількома днями він написав до мене з Тулузи. "Если любиш мене, прибудь сюди, я тебе дуже потребую. Прибудь сейчас; твоя розрада може дати мені охоту жити. Якщо прибудеш запізно — га, прости мені — і часом згадай того, котрий думав про тебе до останньої хвилини". Подумай собі яке вражіння зробило на мене се письмо. Я сейчас післав по коні. Мій старий наставник, (батько генерала Симона) довідавшись що їду на полудне, просив мене взяти його з собою і лишити його на пару днів в департаменті Крезе, оглянути залізну роботу недавно там покінчену. Я згодився взяти його з собою, бо мав з ким пожитися моїм смутком, яким набавило мене письмо Брессака. Прибуваю до Тулузи, а мені кажуть, що останнього вечора Брессак вибрався з вістакм забравши з собою оружжя. Кажуть, що він знаходиться в крайній розпущі. Ніхто не знав куди він пішов. Доверив, по кількох днях упав я на його слід. Вкінці після тисячних пригод я знайшов його в нужденнім селі. Ніколи я не бачив такої розпущі. Він був страшно пригноблений і тільки мовчав. Зразу він прямо відпихав мене від себе, опісля, коли його розпуща перевершилася, він зм'як поступав і по якомусь часі розплакався і кинувся в мої обійми. Біля него були його наладовані пістолети. Я не можу подати тобі причини його розпущі, однак вона не дуже здивувала мене. Нам треба привести його до точної рівноваги. Мусимо успокоїти і потішити його, оздоровити його бідну душу, котра була болісно раєна. Лиш прийняв його в довір'я, і я вірю в успіх. Я намовив його, щоб вибрався в подорож, а зміна околиці і оточення мати ме оздоровлюючий вплив. Я взяв його до Нісеї; завтра виберасмося в подорож. Як що він забажає довше подорожувати, я не відступлю від него, бо мені нічого пильного бути в Парижі перед кінцем марта."

"Що до прислуги, о яку прошу тебе, се залежне. Ось тут подаю тобі факти. Після деяких родинних паперів, які належали до моєї матери, мені здається, що маю явитися 13. лютого на вулиці св. Францішка в Парижі, число 3. Я розвідувався про сию справу, однак нічого не довідався опріч того, що се є старинний дім, котрий був замкнений останніх сто п'ятьдесять років, через прирхки одного з моїх предків по матери. Дім сей має бути відчинений 13. сего місяця в присутности потомків, котрих, если є, я зовсім не знаю. Не можуть бути там особисто, я написав до мого наставника, батька генерала Симона, до якого маю повне довір'я, і котрого я лишив в Крезе, щоб чибрався до Парижа і був присутним при отворенню сего дому. Не яко мій заступник, але як очевидець, та щоби повідомив мене докладно про все, що там станеться. Справді дивні прирхки мого предка. Однак можливе є, що мій наставник може прибути запізно, отож прошу тебе, довідайся в моїм домі чи він прибув, а як ні, то будь ласкавай займи його місце при отворенню сего дому. Я вірю що я нічого не трачу не будучи в Парижі того дня. Однак навіть колиб страта моя була дуже велика, і зробив би се з приємністю, бо приятельство заслугоє на се. Я вірю, що ти сповниш моє прохання і дам мені знати до Нісеї."

"Твій вірний Францішок Гардіє."

"Хоч присутність його не має жадного значіння, ліпше було би, щоб батько маршалка Симона не був присутний при отворенню сего дому," сказав отець Дайґріґні. "Але се не робить жадної різниці. Гардіє є усунений з дороги. Лишається тільки молодий Індіанін."

"Що до него," говорив далі задумчиво єзуїт, "ми розумно постили, що післили Норваля з заруками від пани Кардовил. Доктор, котрий пішов з Норвалем, і котрого вибрав Балеїне, не викличе підозріння."

"Певно що ні," відповів Родін. "Пого вчорашнє письмо є вірний відповідь."

"Отож нічого нам лякати ся зі сторони Індієського князя," сказав Дайґріґні. "Все укладається гаразд."

"А що до Гавріла," сказав Родін, "він знов писав дині рано, і хоче бачитися з вами. Він просить о се вже через три останні дні. Йому не подобався острій погляд над ним, вже від п'яти днів забороняючи йому вийти з кімнати."

"Завтра, коли візьмемо його на вулицю св. Францішка, я послухаю що він хоче. Буде доволі часу. Отож в сию пору," сказав єзуїт з гордим задоволенням, "всі потомки сеї родини, котрих присутність-могла би помішати наші плани, нахолодяться в таких місцях, що неможливо буде їм явитися на вулиці св. Францішка завтра перед полуднем. Тільки один Гавріл там буде. Вкінці ми осягнемо нашу ціль."

Два обережні ступнення в двері перервали бесіду отця Дайґріґнієго. "Ввійди," сказав він.

В дверях ступав старий слуга в чорнім одязі і сказав:

"На долині є чоловік котрий негайно бажає бачитися з Родіном в дуже важній справі."

"Пого ім'я?" спитав отець Дайґріґні.

"Він не хоче подати свого імені, тільки каже, що прибув від Ван Деля, купця з Яви."

Отець Дайґріґні і Родін були очевидно заклопотані, майже напани.

"Пійди, подивися, хто є той чоловік," сказав Дайґріґні до Родіна, "опісля прийді і дай мені справу з того." Відтак сказав до слуги: "Впусти його до середини." По тих словах Дайґріґні вийшов бічними дверми.

Хвилину пізніше, Фарінґей, бувший ватажок горлорізів, ступав перед Родіном, котрий відразу пригадав собі, що бачив його в замку Кардовил.

Родін задрожав, однак не хотів дати пізнати по собі, що пригадає собі гостя. Похилений над бюрком він швидко написав кілька слів на куснику паперу що лежав перед ним.

"Пане," сказав слуга здивований мовчанкою Родіна, "ось тут є ваш гість."

Родін зігнув папір і сказав до слуги: "Занеси сей папір як вказує адреса. Зажди на відповідь."

Слуга поклонився і вийшов. Родін не підносячися з місця, вглянув свої гадючі очі в Фарінґей і спитав грічно:

"З ким, пане, маю честь говорити?"

Розділ шіснадцятий.

ДВА БРАТИ ДОБРОГО ДІЛА.

Ми вже згадували, що Фарінґей, хотів родився в Індії, багато подорожував і звідів багато європейських фабрик в різних частинах Азії. Він знав англійську і французьку мову, був второпний і хитрий і зівсім цивілізований.

Місто відповісти на питання Родіна, він пильно глянув йому в очі. Родін дещо занепокоєний появою Фарінґей, і думаючи, що його прибуття стоїть в якійсь звязі з Джальмою, іще раз холодно і спокійно спитав його: "З ким маю честь говорити?"

"Ти не пізнаєш мене?" спитав Фарінґей приступивши два кроки до Родіна.

"Не думаю що я мав коли честь бачитися з тобою," відповів холодно Родін.

"Але я пізнаю тебе," сказав Фарінґей; "я бачив тебе в замку Кардовил того дня коли корабель і пароплав там прибули."

"В Кардовільськй замку? Можливо. Се було тоді, коли кораблі розбилися?"

"Так. І того дня я закликав тебе по імені, а ти спитав мене чого я хочу. Я відповів тобі: "Нічого тепер, брате, але багато пізніше." Тепер прийшла ся пора. Тепер я прийшов домогатися багату."

"Мій дорогий," сказав Родін, "заким можемо говорити далі, я ще раз повторюю, я мушу знати з ким маю приємність говорити." Ти представив себе, що маєш орудку від Позуї Ван Деля, і давновного купця з Батавії."

"Ти знаєш письмо Ван Деля?" спитав Фарінґей перебиваючи Родіна.

"Знаю дуже добре."

"Диви!" Фарінґей вийняв з кишені (був в європейських одягах) довге письмо, яке забрав від Магала, пачкаря, коли задусив його на березі біля Батавії. Це письмо висунув перед очі Родіна, однак не випускаючи його з рук.

"Се справді письмо Ван Деля," і простягнув руку, щоб взяти письмо, але Фарінґей скоро відтягнув свою руку і сховав письмо до кишені.

"Прости мені, любий чоловіче, але ти якось дуже дивно сповінаєш свою орудку," сказав Родін. "Се письмо адресоване до мене і повірене тобі Ван Делем, ти повинен..."

"Се письмо не було повірене мені Ван Делем," сказав Фарінґей перебиваючи Родінові.

"Як жеж воно дісталося в твої руки?"

"Янайський пачкар обманув мене. Ван Дел постарався о переїзд для нього до Александрії і дав йому се письмо взяти з собою до європейської пошти. Я задусив пачкаря, забрав письмо, зівів на корабель — і ось я тут."

Горлоріз сказав сі слова вельми зухвало. Пого дикий, кривожадний зір навіть не задрожав під строгим поглядом Родіна.

Фарінґей думав, що він налякає Родіна своїми жорстокими словами; однак на велике своє здивування він побачив, що єзуїт спокійно сидів далі і рівнодушно спитав його:

"Ах, як чую, на Яві дусять людей."

"Так, так, там і вдрутих місцях," відповів Фарінґей гірко усміхнувшись.

"Яб радше не вірив тобі; однак мене здивувала твоя щирість. Як твоє ім'я?"

"Фарінґей."

"Отож, Фарінґею, які твої плани? При допомозі гідкого злочину ти захопив в свої руки письмо до мене адресоване, і тепер не віддаєш його мені..."

"Бо я перечитав його і воно може бути корисним для мене."

"Ах, ти читав його?" сказав Родін страшивши на хвилину рівновагу. "Я бачу, що небагато чесноти можна від тебе очікувати. І прошу тебе, скажи, що такого корисного ти знайшов в тім письмі?"

"Я знайшов, брате, що ти подібний до мене; що ти є Сином Доброго Діла."

"Про яке добре діло ти говориш?" спитав здивований Родін.

Фарінґей відповів з гіркою іронією:

"Позуй каже до тебе в сім письмі: Послушенство і відвага, скритість і терпеливість, хитрість і зухвалість, злука між нами, котрим батьківщиною є весь світ, браття одної родини, Рим нам за царццю."

"Можливо, що Ван Дел написав так до мене. Що ти з того заключаєш?"

"Ми теж маємо світ батьківщиною, брате, наші товариші є наша родина, а наша царцця є Бовані."

"Я не знаю сеї святої," сказав покірно Родін.

"Це наш Рим," відповів горлоріз. "Ван Дел пише до вас про ваш єзуїтський чин, котрого члени є розкинені по світі і працюють для слави Риму, вашої царцці. Члени нашого чину працюють теж в різних краях для слави Бовані."

"А хтож є ті сини Бовані, Фарінґеє?"

"Люде розумні, второпні, зухвалі, терпеливі, хитрі, завзяті, котрі працюють для доброго діла, котрі готові жертвувати свій край, своїх батьків, свого брата і сестру та котрі вважають за своїх ворогів всіх, що не належать до їхньої громади."

"Багато доброго мусить бути в такім релігійнім дусі вашого чина; однак я рад би знати ваші мети і цілі."

"Наші мети і цілі такіж самі як ваші. Ми творимо мерців." (Основатель чина Єзуїтів Ллойоля сказав перед смертю, що кожен Єзуїт мусить бути в руках свого старшого неначе мерця.)

"Мерців!" крикнув Родін.

"В своїм письмі Ван Дел пише, що найбільшою славою вашого чина є зробити мерця чоловіка. І нашим ділом є робити мерців людей. Смерть чоловіка є солодка для Бовані."

"Алеж, чоловіче, Ван Дел говорить про душу," крикнув Родін, "він говорить про волю, про ум, які треба навчити карности."

(Далі буде)

Недільна Школа

ПЕРШИЙ КВАРТАЛ.

ІСУС МИЄ НОГИ СВОЇХ УЧЕНИКІВ

Наука десята; Неділя, дня сегого березня (марта), 1926 року.

Золоті слова: "Син чоловічий не прийшов щоб служено Йому, а служити, й дати душу свою яко викуп за многих." Єван. від Маттея 20:28.

Нинішня наука міститься в Єван. від Йоана 13:1-17.

Євангеліє від Йоана 13:1-15:

1. Перед святом же Пасхи, знаючи Ісус, що прийшла Його година, щоб зійти з світу сього до Отця, — любивши своїх, що були в світі, до кінця любив їх. 2. І по вечері, як диявол уже зміну в серце Юди Симонового Іскаріотського, щоб Його зрадив, 3. знаючи Ісус, що все дав Йому Отець у руки, й що від Бога вийшов, і до Бога йде, 4. устаткував за вечері і склав одіж, і, взявши рушник підперезався. 5. Після того налив води в умивальницю, тай почав умивати ноги ученикам та обтирати рушником, котрим був підперезаний. 6. Приходять же до Симона Петра й каже йому той: Господи, ти обмиєш ноги мої? 7. Відказав Ісус і рече йому: Що я роблю, ти не знаєш тепер, зрозумієш же опісля. 8. Каже йому Петро: Не мити мені ніг моїх до віку. Відказав йому Ісус: Як не обмиє тебе, не мати мені часті зі мною. 9. Каже йому Симон Петро: Господи, не тільки ноги мої, та й руки й голову. 10. Рече йому Ісус: Обмитому не треба, як тільки ноги мити, а чистий увесь. І ви чисті та не всі. 11. Знав бо зрадника свого; тим і сказав: Не всі ви чисті. 12. Як же пообмивав ноги їх і взяв одіж свою, сівши знов, рече їм: Чи знаєте, що зробив я вам? 13. Ви звете мене Учителем і Господом і добре кажете, се бо я. 14. Колиж я помив вам ноги, Господь і Учитель, то й ви повинні один одному обмивати ноги. 15. Приклад бо дав вам, і як я зробив вам, і ви робіть.

ПОЯСНЕННЯ І ЗАМІТКИ.

Страстний тиждень.

Страстним тижнем називаємо час від входу Ісуса до Єрусалима до Його воскресіння. Як пригадуємо собі з минулих наук, в Цвітній неділі Ісус ввійшов торжественно до Єрусалима; в понеділок прогнав Ісус мінйялів з храму; вівторок Ісус скартав Фарисей в своїх притчах; що робив Ісус в середу, ми не знаємо, прадоподібно перебув сей день спокійно в Витанії. Нинішня наука подає нам події які відбулися в четвер. Пізю полудни того дня Ісус і Його ученики зайшли до горішньої кімнати, де все було приладжене до Пасхальної Вечери. На столі без сумніву було ягня, хоть про се нема згадки в Євангелії, була ярина, були паланиці тоненькі з нектислого тіста і були чарки з вином. Коли одна чарка вина зістала поблагословена і всі присутні з неї напивалися, було звичаєм що голова тих що святкували, вставав від стола і мив свої руки. Здається що в тім часі Ісус встав, взяв миску з водою, підперезався рушником і став учини своїх учеників лекції покорі і услужности, омиваючи їх ноги.

При кінці Пасхальної Вечери, коли третя чарка вина була поблагословена і подана присутнім, Ісус установив Тайну св. Евхаристії. Свято Пасхи було пам'яткою для жидів їхнього визволення з єгипетської неволі. А св. Евхаристія по словам Ісуса, мала бути пам'яткою Ісуса.

I. Найвища любов. (Диви стих 1.)

Щоб гаразд зрозуміти нинішню науку, треба нам знати звичай умивання ніг практикований в Палестині. В тих часах не було хідників ані викладених доріг. Люди не носили на ногах панчош, ані черевиків. Всі натягали на ноги сандали, себто підкову прив'язану до ноги, котра ніяк нехоронила ноги від пороку і бруду. Коли люди входили до хати, здимали сандали перед дверми і там їх лишали. Порох на вулиці осівал людям на ногах і велим докучав. Отож мите ніг холодною водою не тільки що усувало бруд з ніг, але теж приносило о-світлюючу п'ягу. Миска з водою для тої цілі все стояла на поготові. Ноги мили слуги, і сю роботу загально всі вважали за дуже понижуюче заняття.

Як раз в тім часі, а знаємо се з Євангелії Луки, ученики Ісусові перемішались між собою, котрий з них повинен бути призначений найпершим. Можливо що вони обговорювали, котрий з них в котрому місці засядуть до Пасхальної Вечери. Можливо також що вони перемішались, котрий з них має сповнити сю понижуючу роботу, себто обмити ноги другим. Дух гордості і самовпевненості був сильний між учениками. Ісус знав се. Одне Ісус любив своїх учеників. "Ісус знаючи що прийшла Його година щоб відійти з сего світу до Отця, — любивши своїх що були в світі, любив їх до кінця"

Любов Ісуса була постійна, ніколи не змінювалася. Людина та любов може змінитися; Боже любов ніколи не змінюється.

II. Страшна зрада. (Стих 2.)

Пригідно зазначає євангеліст Йоан що під час вечері диявол вложив в серце ученика Ісусового Юди Іскаріотського щоб зрадив Ісуса:

III. Всемогуча сила і понижуюча прислуга. (Стих 3-5).

Ісус знав що Отець небесний дав Йому повну владу. Ісус знав своє завдання і свою судбу. Із почуттям тої всемогучої сили, Ісус піднісся з за стола. Чого піднісся Ісус з за стола? Чи щоб показати світові свою велику владу? Щоб показати світові свій вінок, який лишив в небі? Щоб показати світові безконечні ряди ангелів небесних що стоять Йому на услужі? Ні, нічого подібного не зробив Ісус. Але підперезався рушником, взяв миску з водою і почав обмивати ноги ученикам, та обтирати рушником, котрим був підперезаний. Яка велика се

була наука для учеників, котрі недавно передтим перечилися, котрий з них буде найстарший? На хвилину згорділі ученики Ісуса дістали науки любови, покорі і услужу, котра піднесла їх до вищого уровня.

IV. Схиблена любов. (Стих 6-9).

Коли Ісус підійшов до Симона Петра, сказав йому той: "Господи, Ти обмиєш ноги мої?" "Ісус же відповів йому: "Що я роблю, ти не знаєш тепер, зрозумієш же опісля."

Чи небуває так воно і знами? Багато річий ми тепер не знаємо, але знати мемо опісля. Багато річий ми не знаємо, але тепер вже знаємо.

Батько помагав своєму синові при науці електрики. Пояснював йому як збудований бездротний телеграф. Прислухувалися тому маленька дівчинка і попросила батька щоб і її пояснив ті річі. Батько сказав дівчині, що вона ще змала щоб могла се зрозуміти, але прийде пора, коли розвинується її ум, вона се зрозуміє. Дівчинка почувши відмову батька дуже розплакалася і вийшла з кімнати. І ми дорослі люди не раз так робимо як зробила ся дівчинка. Не одну річ в світі що тикається нашого життя, нашої душі, ми не розуміємо, і се гніває нас. Одне будемо терпеливі, бо прийде пора коли ми те все зрозуміємо, так як і апостол Петро опісля зрозумів.

Апостол Петро сказав тоді до Ісуса: "Не мити мені ніг моїх до віку." Се той самий Петро, якого ми бачимо перед собою неначе якого. Дорослий, ширший чоловік, однак дорослішав, навіть загомоніти, не подумав що говорить. Часом скаже щось, того опісля чаєся.

Ісус і вів Петро: "Як не обмиє тебе, не мати мені часті зі мною." Се мите було символом звичаю ігнорувати наших кривих Ангелів Божого.

Петро іще незрозумів Ісуса, однак він ширший любив свого Учителя. В сему мите він переходить велику зміну в своїм по-чуттвю і кликнув до Ісуса:

"Господи, не тільки ноги мої обмиє, та й руки і голову."

V. Витмок. (Диви стих 10-11)

Ісус сказав до Петра і учеників своїх: "Обмитому, (скупаному) не треба, як тільки ноги мити, бо чистий він увесь." Чоловік що саме що вийшов з публічної купальні, не потребує мити руки і голову. Він чистий, тільки ноги в него заповорінені і треба їх обмити. Се є притча, котра значить, що чоловік морально чистий, з вірним серцем, потребує тільки очистити ся із спеціальних брудів, які прилипили до него у його денному житті.

Треба нам денного очищення від денних пороків; щоденна ласка є так само конечно потрібна як щоденний хліб.

Ісус сказав далі: "І ви чисті, та не всі." Ісус знав зрадника свого, тому сказав що не всі вони чисті.

Юда нетак як другі апостоли змінив бруд з себе. Він був наскрізь брудний; його душа була брудна.

Ісус своїми святими руками диткнувся ніг своїх учеників. Однак Ісус мало думав про їхні ноги. Він сів вище. Його руки сягнули до самого їх серця. І вони відчували се. Може ум їх незрозумів сего, але серце їхне зрозуміло. Юда відчув що руки Ісуса шукалі диткнутися його серця, однак він оперся тому і відтрусив Ісуса.

Юда був біля самого Ісуса, а однак його серце було далеко, далеко від Ісуса. Так і кожний з нас може бути в Христовій присутності, а мимо того бути далеко, далеко від Ісуса. Ми можемо зрадити Ісуса і в иніший спосіб, не тільки продаючи Його за срібло.

VI. Ісус приносив своєму науку до життя. (Стих 12-15)

Ісус спитав своїх учеників: "Чи розумієте ви що зробив я вам? Ви звете мене Учителем і Господом, і добре ви кажете, бо я є одним і другим. Отож я, ваш Господь і ваш Учитель обмиє лаші ноги; так само і ви повинні оден одному обмивати ноги. Я дав вам приклад і як я зробив вам, так і ви робіть."

Християнські секти Моравян, Менонітів, Дунакарів і другі менші, прийняли ці слова Ісуса дослівно і по нинішній день в рсковини вони мити одні одним ноги.

Мите ніг заведено головню в католицькій і православній церкві. Ся церемонія відбувається в Великий Четвер. В папській палаті, в Римі, в Мадриті, в Лісбоні і в Відні за Австрійського царства, в різних католицьких катедрі і монастирях, як також в православних катедрі і монастирях, обходять в Великий Четвер церемонію обмивання ніг з великим торжеством. Обмиє ноги папа, або цар, або король. Вибирають дванадцять стариків, звичайно бідних людей, котрим, опріч обмити їх ніг, дають іще дещо гроша. В Римі дванадцятьох стариків представляє дванадцятьох апостолів; їх садять на крісла, убирають в білий вовняний одяг, і папа теж бідно убраний, без імператорських блискучих прикрас, покріплює праву ногу кожного з дванадцяти стариків, опісля стирає се місце і цілує. Опісля справляють старикам вечеру, при котрій папа услужує. Старики дістають від папи маленьку суму грошей, і можуть забрати з собою цей білий одяг.

Звичай сей без сумніву дуже гарний і поучаючий, однак всякому зрозуміло що Ісус обмиваючи ноги апостолам, не казав нам мити ноги другим людям, але подав се як принцип нашого життя, що ми повинні бути покірними і все готовими одні одним служити.

Коли подумавмо що такий папа, котрий зухвало називав себе заступником Бога на землі, каже людям цілувати свої ноги, каже людям носити себе на плечах, каже звати себе свя- тим і намісником Христа, отож коли бачимо що такий папа покривить дванадцять дідам ногу і потім цілує її, так се очевидно ауста форма і кпини із покорі і любови Ісуса.

ПРОПОВІДЬ ДЛЯ ДІТЕЙ

КНИЖКА В ДЕРЕВІ

Чи чув хто з вас про книжку в дереві? Я питаю, чи чув хто з вас про книжку в середині дерева? Правда, книжка може бути на дереві, на галязі; але я не про таку питаю книжку.

Я питаю про книжку, котра є в середині дерева і так закрита деревом і корою, що ніхтоб і не догадався що там є книжка. Я також не думаю про дерево порожнє в середині, і в його дулі книжка. Але я маю на думці здорове, повне, живе дерево, а в його середині, книжку.

Хочу вам сказати, що я знаю таке дерево що в ньому була книжка. Се було в Каліфорнії, де багато є великих, чудових дерев. Один студент сидів в лісі свого батька, там в Каліфорнії, опер плечі об одне величаве дерево і читав книжку. Було се в гарнім місці, де, як говорили люди, в давних часах збиралися Індіанці на війну раду. Багато людей заходило сюди, і сідали під сею сосною і подивлялися її красу. Однак ніхто з них не уважав нічого надзвичайного на тому дереві. Аж доперва сей студент, котрий читав книжку під тою сосною, якось випадково завважав якийсь знак на дереві. Отож вийшов позик з кишені, відкрив кусник кори і всунув вістрє ножа в дерево. Зробивши більший отвір, знайшов в дереві кусник паперу. Тоді взяв сокирину, відрубав з верху кусник дерева і знайшов в середині дерева маленьку Біблію, котра мала сімдесят років, як пізнав із написи на Біблії. Так отже сімдесят років се дерево переховувало в собі Святе Письмо. Звідки взялася Біблія в тім дереві? А без сумніву, хтось на-рубав кусник того дерева з боку, неначе полочку і поклав там Біблію, а з часом дерево розрослося і заросло се місце і закрило його мяєю і корою.

Се справді цікаве і інтересне оповідання, однак мушу тут сказати, що місце для Біблії не є в дереві. На ніщо неприла-лося ховати Біблію в дерево. Є багато краще місце де хова-ти Святе Письмо. Тим місцем є серце наше. Серце наше є найліпше місце щоб в ньому сховати Біблію.

Є люди, котрі дуже шанують Святе Письмо і убирають його в гарні окладники. Є люди, що дають золоті окладники на Святе Письмо, замикають їх золотими клямками, цінують його, тримають його на голові. Але що є в тім Святім Письмі, вони не знають і навіть не цікаві знати.

Добре є шанувати Святе Письмо, добре є давати на него добрі окладники, але найліпше є, місто класти Святе Письмо на полиці, чи в шафу чи скриню, покласти його у своє серце.

Питаєте як можна сховати Біблію у своє серце? А як ви ховаєте в своє серце різні другі річі? Кожний з нас ховає в серце своє різні види, звуки, обличчя дорогих осіб, різні слова і образи. Так само можна сховати до серця і Біблію.

Треба читати Святе Письмо, треба вчитися напам'ять деякі уступи зі Святого Письма. Треба знати оповідання зі Свя-того Письма і треба навчитися, де знайти їх в Святім Письмі. Нетак щоб чоловік взяв Святе Письмо до рук і не знав де нахо-диться Євангеліє, а де книги Мойсея. Треба знати де нахо-диться Проповідь Ісуса на Горі, а де знаходиться про Самаря-ну, а де є Псалми Давида. Коли ми те все знаємо, тоді ми маємо Біблію в нашій серцю. Але і тоді ще замало. Треба нам також так жити як учить нас Святе Письмо.

ВІРА І НАУКА

Євангельський релігійно-просвіт-ний часопис присвячений духов-ному, культурному і економічно-му життю українського народу.

Виходить раз на місяць.

Річна передплата для Америки і Канади \$1.00

Адреса:

К. МАНДИЧЕВСЬКА

СТАНІСЛАВІВ, вулиця Липова ч. 8. Галичина, Польща

БЕН - ГУР

Чудова повість, в котрій розкриваються перед вами часи Ісуса Христа. Як три Мудрії, кожний з далекої сторони, ведені Духом Божим зустрічаються в пустині і йдуть на покли Спасителя. Опис Єрусалима і життя Жидів та Римлян. Як Бен-Гур з високої жидівської родини є післанний Римлянами на галері як невольник, де він здо-буває велику фізичну силу, виратове вождя, котрий адоптує його своїм сином і бере до Риму, де він вчиться воєнній штуці, щоб ліміститися на Римлянах. Він наслі-джує великий масток, вертає до рідного краю, упокорює свого ворога на перегонах, спасаєсь від смерті і йде в пустиню організувати жидівську армію на поміч цареві, про котрого довідуєсь від одного з трьох Мудрих. Лю-бов його з прекрасною Єгиптянкою, терпіння його ма-тері і сестри і чудове уздоровлення їх від прокази Ісусом Христом. Смерть Христа в супроводі великого здвигу усіх тодішніх народностей. Зрозуміння Христа Бен-Гуром, його навернення на християнство і посвячення свого майна на будову катакомб в Римі і на ширення Християнства.

Все те так чудово написане, що тяжко відірватись від книжки.

Книжка має 536 сторін, великого формату, є в твер-дій силній оправі і коштує разом з пересилкою

ДВА ДОЛЯРИ

Замовлення шліт на адресу:

CANADIAN RANOK
174, LOGAN AVE., WINNIPEG, MAN., CANADA.

CANADIAN RANOK
Published Weekly Telephone: A 258
174 Logan Ave. E., Winnipeg, Man.
Subscription per year—
In Canada \$2.00
to the United States \$2.50
to the Old Country \$3.00

КАНАДІЙСЬКИЙ РАНОК
Часопис для української родини виходить вівторок кожного тижня.

Передплата на рік:
В Канаді \$2.00
До Злучених Держав \$2.50
До Старого Краю \$3.00
Редакція за оголошення не відповідає, рукописи не звертаються. Адреса:—

CANADIAN RANOK 174 Logan Ave. Winnipeg, Man.

Це є 279 число "Канадського Ранка." В кого на адресі коло імені є менше число, тому передплата скінчилась і треба її сейчас відновити або повідомити нас, коли це зробите, бо інакше послатку часопису спиняться. Застагання передплати виходить на шкоду всім інтересам, а головню адміністрації помножучи роботу і кошта, котрі річи можна обернути на улучшення часопису. Дивіться, щоб Ваше число на адресі коло імені було все впереді а не позаді.

ДО НАШИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ, ЧИТАЧІВ І ПРИХИЛЬНИКІВ

По причині, що тепер між Українцями по цілм світі ведеться завзята, найбільш нерозумна і безпідставна боротьба в цілі знищення цієї духової свободи, котра єдина може зробити нас людьми, народом, здобути нам свободу, силу і славу, ми просим наших передплатників, читачів і прихильників гирити Канадський Ранок як найбільше, бо ми лиш на тім опираєм наш зріст.

Воно не штука зловити собі признание і попере між людьми, що нічого не читають і дають волити себе за ніс, але штука зловити собі признание і попере між людьми що всьо читають, що думають, що не бояться висказати своїх думок, а таке признание і попере має як раз Канадський Ранок і він не боїться ні критики, ні нападі, бо цілі Канадського Ранка є світло, а не світло, там сила, там радість, там краса, там любов.

Нехай же це світло став яснійшим і нехай захоплює шораз більші круги, а воно так буде як Ви цього хочете.

Нехай кожний наш прихильник постарается бодой о одного нового передплатника для Канадського Ранка.

Від Адміністрації "Канадського Ранка."

ЗАСАДИ ЄВАНГЕЛІКІВ

II.

Який є закон Царства Божого?

Євангеліст Маттей говорить нам який є закон Царства Божого. В 22 голові Євангелія від Маттея, стихи 37-40 сказано є: "Рече Ісус: Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всею душею твоєю, і всею думкою твоєю. Се перва й велика заповідь. Друга-ж подібна їй: Люби ближнього твого як себе самого. На сих двох заповідях увесь закон і пророки стоять."

Отож законом царства Божого є ЛЮБОВ.
Але любов є щось, що в серцю. Любов є річ духовна, однак вона виявляється в ділах любови, в послухненні Бога і в несення помічі нашим ближнім.

Про ЛЮБОВ пише апостол Павло в тринадцятій голові першого послання до Коринтян. Він славословить любов і каже що навіть як би дав своє тіло на спалення, а не мав любови в серцю, се нічого йому не поможе.

Всі ті устуги зі св. Письма показують нам, що Христос мусить спасти нас очищаючи наші серця від самолюбства і сповняючи наші серця бажанням служити нашим ближнім.

Ми всі наглядно бачимо, що найбільше лиха на світі приносить людське самолюбство і жорстокість.

Отож, коли Ісус говорить, що люде мають відродитися на ново, то се значить, що люде мусять змінити своє серце і стати любовними і несамолюбними.

Що є відроджене життя?

Всі люде мають менше більше ту саму форму тіла, а ум людські є збудовані після того самого взору.

Однак хотий ми признаємо, що двох людей може зівсім бути подібними один до одного, всеж таки їхня натура може бути зівсім відмінна. Одному чоловікові можемо вірити, що говорить правду, а другий може бути брехуном. Один чоловік є чесний, а другий ошукає вас коли мати ме нагоду. Один чоловік є тверезий, а другий янїця.

Святе Письмо інтересується не так людськими тілами, як радше людськими душами, себто людським моральним характером.

Людина злого характеру є страченою душею. Чоловік злого характеру не тільки є безужиточним, але теж він є ворогом Бога і своїх ближніх. Если він не покається і не поправиться, він загине на віки. Святе Письмо говорить: "Душа, котра грішить, умре."

Апостол Павло в своїм посланню до Ефесян, 2:1-2, говорить: "І вас оживив, що були мертві провинами й гріхами вашими, в котрих колись ходили по віку світа сього."

Євангеліст Іоанн говорячи про те, що написав в своїм Євангелію, каже: "Се написано, щоб ви вірували, що Ісус є Христос, Син Божий, і щоб віруючи, життя мали в ім'я Його." (Євангеліє від Іоана 20:31.)

Однак як досягнути таке відроджене життя? Ви розумієте, що тут розходиться о духове життя, о життя ума і серця, а не о життя тілесне.

Щоби мати праведний ум, мусимо мати праведні думки; а щоби мати праведне серце, мусимо мати праведні почування.

Але звідки дістають люде свої думки і свої почування? Люде дістають свої думки і почування головню від свого окруження, від людей з якими вони стикаються.

З природи діти добрих батьків і матерей самі будуть добрими дітьми, хіба що попадуть в зле товариство і навчуться від него лукавих доріг. Діти що перебували в товаристві добрих людей, навчуться думати добрі думки.

Так само мається річ з почуваннями і зі способом життя. Бо любов і ненависть є заразливі. Если ви любите других людей, то без сумніву, у відплату вони любити муть вас. Колиж ненавидите других людей, то вони скоро зненавидять і вас.

Євангеліст Іоанн говорить про се такими словами: "Ми любимо Його, бо Він перший любив нас." (І. Посл. Іоана 4:19.)

У своїй Проповіді на Горі сгадує Ісус старинну пословицю, котра учить любити ближнього свого а ненавидіти ворога свого. Старинні люде розуміли сю пословицю так, що мають любити свою родину, або свою партію, або свій нарід, однак мають ненавидіти чужинців. Очевидно ся пословиця яско учить, щоби відплачувати людем тою самою монетою. Если люде поводяться з вами добре, то й ви добре поводяться з ними; если-ж вони зле з вами поводяться, то таким самим відплачуєте їм.

Однак Ісус не годиться з такою наукою. Ісус подає нам новий закон, нове правило життя: "Любіть ворогів ваших, благословляйте, хто кляне вас, робіть добро, хто ненавидить вас, і молись за тих, що обиджують вас і гонять вас." (Мат. 5:44.)

Звичайно чоловіки і жінки готові є любити тих, що люблять їх, і ненавидіти тих, що роблять їм кривду. Треба більше ніж звичайного чоловіка, щоби міг послідувати за наукою Ісуса і любить ворогів своїх.

В слідуючій стиху подає Ісус причину чому ми повинні любити ворогів наших. Ісус говорить: "Отець, що на небі, велить сонцю своєму сходити над лихими й над добрими, й посилає дощ на праведних і неправедних." (Мат. 5:45.) Бог од некого обходиться з добрими і лихими, отож і ми, коли любимо мемо ворогів наших, будемо подібними Богові.

На підставі сего ми годні розуміти слова апостола Іоана, котрий сказав: "Котрі прийняли Його, дав їм власть дітьми Божими стати, що вірують в ім'я Його." (Євангеліє від Іоана 1:12.)

Подумайте на хвилину, яка велика перемена була би на світі нашм, коли би люде могли стати такими шляхотними, що забули би про пімсту за давні кривди, а пішли за взором Христа і віддали своє життя на услугу другим. Навіть мрія про рай соціалістів і комуністів могла би сповнитися на сім світі.

Християне і соціалісти погоджуються в тім, що люде повинні працювати не для своєї приватної користи, а головню працювати для загального добра. Лиш в тім заходить ріжниця між одними і другими, що соціалісти бажать змінити суспільний існуючий лад, а християне кажуть, що передо всім треба змінити серце людське.

Але іще раз спитаємося, як можуть змінитися серця людей?

Серця людські можуть змінитися, коли люде шукати муть і перебувати муть в товаристві з Ісусом і в товаристві з другими людьми, котрі мають духа Ісусового.

Щоби перебувати в товаристві Ісуса треба конечно читати часто і пильно науку Ісуса і події з Його життя, як вони записані в Євангеліях. Для кращого розуміння треба теж читати ріжні писання апостолів.

Однак сила Євангелій лежить також в тім, що Ісус є не тільки звичайним, добрим чоловіком зі шляхотним характером, але рівнож є Він Сином Божим — Божим післанцем до нас, показати нам як повинні ми жити.

Та не тільки се. Син Божий подає нам шляхотний примір як повинні ми жити, але понад все, Син Божий терпить мук і умирає, щоб здобути для нас спасення від гріха і вічне життя.

Християне повинні показувати самопосвяту для добра других; а в тім показав їм приклад сам Син Божий.

Ми почитаємо героїв, котрі віддають своє життя за приятелів або за волю свого народу від чужого ярма. Але тут ми покликані до хрестоносного походу багато більшої вартости. Релігія Христова шукає осободити весь рід людський з під власти гріха і злого. Релігія Христова має на меті дві великі річи: по перше, учинити ліпшими чоловіків і жінок; по друге, учинити лучшим світ.

Однак запам'ятайте тут, що релігія Христова не обіцяє вам лекшого часу в сім життю. Але вона предкладає цілі і ідеали, які збагачують людське життя.

Християнин не вірить, що чоловік, котрий жие самолюбно, може бути щасливим. Християнин шукає своєї щастливости в злуці з Отцем Небесним і знає що всі люде котрі шукають сеї злуки, мають за поруку, що Бог і праведність віднесуть побіду над злом.

Християне вірять і плакують в серці надію, що настане на землі щасливіше життя. Є і други люде, котрі того самого надіються. Однак християнин має духову надію, він є запевнений про безсмертність своєї душі, він чує в собі життя, яке є частиною життя Бога, котре ніколи не вмирає. Ота віра і почування дає йому силу зносити смуток і невдачу, які повалили би звичайного чоловіка. Така віра є найкріпшою основою тривалого морального характеру в людах.

Другіж люде, котрі вірять, що настане щасливіше життя на землі, відкидають духа, вони є земські і думають по земськи. Вони живуть тільки тілом. Вони не вірять в Бога, отож не можуть мати запевнення, що настане ліпший світ. Бо если нема Бога, если нема безконечного розуму, котрий упрямував цей світ, як можемо ми знати що щось вартісного може статися на світі? Чи можемо бути певними, що за пару літ сей світ не розлетиться, що наша цивілізація не пропаде від якоїсь страшної поешти?

Християнин знає напевно, що безконечний ум молодіє розвитком людського роду і веде його до великого і чудового світа досконалої людськості.

Християнство і закон Мойсея.

У Жидів Закон даний Мойсеєм, був найбільшим даром Бога для чоловіка. Ворожий настрій Жидів до Ісуса і Його послідователів походив з того, що Жиди закидали їм, що вони легковажать Закон Мойсея. Ісус не святкував так строго суботнього дня як вони. Послідователі Ісуса мало звертали уваги на жидівські церемонії і ритуали.

Апостол Павло пішов далі ніж други під тим згладом. Він сказав в своїм Посланню до Галатів: 3:24, 25: "Закон був нам учителем, щоб привести нас до Христа, щоб вірою нам оправдатись. Як же прийшла віра, то вже ми не під учителем." Сі слова Павла ясно говорять, що для християн Закон Мойсея вже перестав бути обов'язуючим, та що віра в Христа заняла його місце.

Становище євангельських християн до Юдеїзму, себто Закону Мойсея є відмінне від становища католицької чи православної церкви. Євангельські християне бачуть, що католицизм і православ'я не зівсім відорвалися від жидівського легалістичного становища.

Апостол Павло в Посланню до Галат, 5:1, виразно говорить християнам:

"У волі-ж оне, котрею Христос визволив нас, стійте, і під ярмо неволі не піддавайтесь."

Під "ярмом неволі" розуміє апостол Павло Закон Мойсея і тому закликає християн, щоб задержали свою свободу, бо коли підуть під Закон, стануть невольниками.

Отож коли Ісус зібрав весь закон у дві заповіді, любови Бога і любови ближнього і коли Павло говорить в Посланню до Римлян 13:10: "Любов ближньому зла не робить, тим любов сповненне закону," то не трудно нам зрозуміти суть Євангельської науки.

Свідомий і ревний християнин не потребує цілого збору законів як йому жити. Як що він має в серці своїм любов до Бога і любов до ближнього, то се для него достаточним законом життя.

Первісні католицькі і православні святі бичували себе аж тіло їх стікало кровю. Деякі святі стояли на стовпах серед спеки, дощу і холоду. Вони ніколи не обмивалися. Всякі наслідки множилися на їх тілі і збільшували їхні муки. Таким чином вони думали, що зеднують собі заслугу перед Богом. Таку саму практику находимо іще сьогодні між Гіндусами в Індії. Вони лягають на дошки понабивані остроми цвяхами. Вони тержать свої рамена понад головою, аж закоєніють і зістають спералізовані. Отож сі Гіндуси в своїй поганській релігії вірують, що вони теж зеднують собі ласку в Бога таким чином.

З таким самим духом старинні Жиди постили і молилися дово.

Євангельські християне вірять, що такі жертви і терпіння не мають жадної заслуги перед Богом. Заслугу перед Богом має посвята і терпіння ради любови і несення допомоги ближнім.

Ісус не терпів тому, що бажав зеднати собі ласку Богу, але терпів, щоб спасти людськість.

Євангельський християнин не може вірити, що Бог радується, коли бачить, що люде терплять. Як може радіти Бог на вид обдертого, брудного святого, котрий мучиться на стовпі?

Коли спитати модерного християнина нащо Бог сотворив (жні) наслідки, які множаться на брудному тілі, відповість, що Бог сотворив ті наслідки на те, аби побудити розум людський до думання як позбутися тих галапасів.

Ревний Буддист, поганин, повторяє тисячу разів отсе речення: "Самоцит є в квіті льотосу." Се є його молитва і чим більше разів повторить се речення, тим більшу ласку (так він вірить) зеднує собі у Бога. Так само механічно повторяє свою молитку католик пересуваючи в руках пацьорки і вірить, що таким робом зеднує собі ласку Богу.

Ісус виразно говорить в своїй Проповіді на Горі (Єван. Мат. 6: 7, 8): "Як же молитесь, не говоріть багато, як погане бо вони думають, що за довгі молитви будуть вислухані; бо Отець ваш знає чого вам треба, перш ніж просите в Него."

Євангельська ідея є, що Бог хоче нам допомогти, однак не може сего зробити докине отворимо наше серця для любови. Один Мотаммеданин спитав одного що навернувся на християнство: "Що ви кладите на своє лице, що воно так яснє?"

Християнин відповів: "Ми нічого не кладемо на наші лиця."

"Ах, ні," відповів Мотаммеданин: "Я бачив багато християн, і всіх їх лиця яснє."

Але лиця християн яснє не від того буцим то вони щось клали на лице зверху. Їх лиця яснє від середини, бо велика любов і надія розяснювала їх серце.

Віра Євангельських християн опирається на тім, що Дух Божий може перемінити серця чоловіків і жінок так, що вони стануть гідними учасниками царства Божого.

Ніяк скільки молитов і мук і ритуалів не здобуде вам неба, если в своїм серцю не станете дитятем Божим, вірним в несення прислуги Богові і вашому ближньому.

БІБЛІЯ

НОВИЙ ЗАВІТ, в полотняній оправі	\$ 35
НОВИЙ ЗАВІТ, по українськи і по англійськи, в полотняній оправі	75
БІБЛІЯ, ціла, велика, в полотняній оправі	1.25
БІБЛІЯ, ціла, в полотняній оправі, менша форма ..	1.50
БІБЛІЯ, ціла, в шкіряній оправі, малий формат, дуже гарна	3.75
БІБЛІЯ, ціла, велика, в шкіряній оправі з золоченими берегами	5.00

Почту оплачуємо самі.

Пишіть на адресу:

CANADIAN RANOK
172 Logan Avenue Winnipeg, Man., Canada

ЗАМІТКИ І КРИТИКА

Свого часу ми дораджували Українському Голосові щоб надрукував ту промову яку мав Свистун перед Школяками Презвітеріанами. Та непослухали нашої ради. А тепер по всіх усяках розходяться дивні вісти про те що там властиво говорив Свистун. Поки що подамо одну таку вість.

Станув Свистун перед громадою Скамченів, і так почав свою промову (очевидно по англійськи а не по українськи). "Пане президенту і панове зібрані: Таких як я (тут Свистун показав на себе вказуючим пальцем правої руки) отож таких як я є сорок чотири мільйони Українців."

Великий Скамчен (відома що вони великого росту) яку Свистун ледви досягав до пояса витрищив очі на Свистуна і сказав до свого сусіда: "Непасний сей наряд коли складається з таких карликів."

Другий Скамчен, теж великого росту сказав йому у відповідь: "Коли вони всі такої росту як сей бесидник, то вже природа постаралася надолжити сій уломности, що тільки їх на світі. Бо то бачиш брате, треба десятих таких людей як він щоб зложити з них одного порядного чоловіка."

Признає від противника багато солодке ніж признание від приятеля. Навіть наші не-оравославні не могли інакше а признати нам, що Канадійський Ранок називавши їх неоравославними зробив їм велику прислугу і "коби не Канадійський Ранок, то може і не попалили вони були на таку щасливу назву." Отсі є слова дословно наведені із Православного Вісника за місяць лютий с. р.

Панове не-оравославні, ми щиро оцінюємо ваше признание і раді що зробили вам таку прислугу і охрестили вас ім'ям, яке ви відразу полюбили з якого ви навіть горді. Отож кілька раз наведе себе НЕО-ПРАВОСЛАВНИМИ, все мило згадайте ваших братів протестантів котрі вас охрестили.

Читаємо в Українськ. Голосі, що на зїзді університету Петра Могили ухвалено резолюцію, щоб нести МОРАЛЬНУ ПОМІЧ УКРАЇНЦЯМ в Старім Краю.

Порядно було би щоб ся моральна поміч небула надто велика, бо отож наші не-оравославні готували без всякої моралі. Хоч з другого боку можна зазначити, що ніхто більш ніж вони не потребує моральної помічі.

Ось яка велася розмова між не-оравославними: Перший: "Кажу тобі, наші протестанти аж крутяться як пискори, коли читають в наших газетах про ті презвітерські чеки. А добре їм так. Брати чеки від презвітерії і ще мати це називати себе Українцями. Та не вже кінці світа."

Другий: "Се правда, але як так дуже про се не кричав."

Перший: "Якщо не кричати! Треба їх здемакувати. Вони нам страшно шкодять. Як би не вони, ми би мали всю владу в наших руках. Католикам наряд невірний, тай нам недовіряє, і люди готові плонувати на православ'я і на католицизм і стати протестантами. Отож треба черниту їх, ширити ненависть до них, бо інакше пропадемо."

Другий: "Але я є той думки, що нам треба незгадувати про ті чеки, бо що буде як вони відгрізнуться і скажуть що багато між нами є таких, що при помочі презвітерських чеків могли школи кінчити? По правді кажучи, я боюся що вони готові сказати публічно, що я брав від них чеки та що вони помагали мені в школах."

Перший: "То ти брав презвітерські чеки?"

Другий: "Бачиш, приїхав я з краю, до роботи нехотілося їти, охота була до науки, а тут відвідки жити. Сказали мені, йди попроси презвітеріанів, вони бідним студентам помагали. Як так зробив і вони мені помагали. Тепер мені вистидно перед людьми, бо нібито я православний, і на становищі, а презвітерські чеки брав."

Перший: "Бачиш, та по правді, то і я брав презвітер-

ські чеки. Якби не ті чеки то сьогодні був би на екстра генерал."

Другий: "А видиш! Між нашими православними багато є таких що за презвітерські чеки покинули школи. Треба нам сказати редакторам, щоб більш не писали про чеки, бо готовий бути скандал."

Перший: "Та який скандал?"

Другий: "Презвітеріані можуть оголосити листу всіх тих наших людей що брали від них чеки."

Перший: "Я скажу що се неправда."

Другий: "Вони можуть доказати."

Перший: "То скажу що я тоді був молодий і незнав що роблю."

Другий: "Але скажи мені, чи то справді зрада взяти поміч від Англіїців для придбання в Старім Краю на еміграції благословлять презвітеріанів, бо три роки презвітеріані годували наших Українських студентів, що загинули з голоду."

Перший: "Се був благородний учинок презвітеріанів."

Другий: "Я все кажу, дай Боже здоров'я презвітеріанам, за їх шляхотне серце. Вони не питали мене за релігію, коли помагали мені в школі. Вони бачили що я хочу вчитися, і не маю з чого жити, то й дали допомогу."

Перший: "І я те саме скажу. Я свої діти послав до презвітерської церкви на недільну школу. Моя жінка ніколи би не попустила мені посилати діти до наших не-оравославних."

Другий: "Я тесема роблю. Я душою з ними. Я сам приставлю до них, але боюся щоб мене наші патріоти не бойкотували."

Другий: "Сварно треба покінчити. Мені то вже надолало. Презвітеріані може бути так само Українцем як кожний инший. Ба навіть іще ліпшим. Перший: "Мені так видиться, що ми всі ще станемо презвітеріанами. І того я ніколи не відстаю. А звати себе православними, то вір мені, мені чогось стидно."

Свого часу архієпископ Теодорович прилюдно заявив, що не перебирає на себе відповідальності на не-оравославну церкву чи в Злучених Державах чи в Канаді до часу заки прибув до Америки. Заключити можна з сего, що Архієпископ Теодорович є тепер відповідальний за всю пропаганду не-оравослав'я в обох державах північної Америки, та що він стоїть на чолі тої пропаганди, будучи архієпископом сїєї нової релігійної секти між Українцями.

Одначе нам здається, і то не підстави сильних доказів, що архієпископ Теодорович кається, що такий висказ висмикується йому з губи. Брати на себе відповідальність за те що пишуть його архимандрити Чорнохліби і редактори Православного Вісника, органу не-оравославної церкви в Канаді, треба справді мати що найменше цивільну відвагу.

Хто тут кого водить за ніс? Судити архієпископа Теодоровича після органу йому підвладної церкви в Канаді, на нашу думку, несправедливо. Ви-старчить порівняти не-оравославний орган з Чикаго "Дніпро", з не-оравославним органом в Канаді "Православний Вісник" а тоді зараз зрозуміємо, хто кого водить за ніс.

Довідаємося що в місяці жовтні минулого року розіслані по цілій Канаді 15,000 чисел Православного Вісника. Побігли щоб в такому числі розіслано Православного Вісника по Канаді із місяця січня і лютого сього року. Ми зазираємо читачів Канадійського Ранка, щоб конечно постаралися мати у себе ті згадані числа, бо в них ярко зясована не-оравославна душа. Головно перечитайте останнє число Православного Вісника за місяць лютий. Розберіть його як слід! Завважте насамперед, що се релігійний, не могамданський часопис, але "християнський", хоч зве себе не-оравославним. Завважте, що сей часопис покликаний давати

корі душевний Українцям не-оравославним. Завважте, що на повних шістьох сторінках сего часопису релігійного знаходиться ніщо більше тільки православна лайка на немилий їм Українців, що не є тої самої релігії що вони. Завважте гарні, вишукані фрази, як: ми дикун, погани, варвари; Готентоти; дізуть з брудними чоботами в нашу душу; тумани; дурні; брехню струже і навіть не побідило; слабують на безсонницю; чорносотенство, нападництво, злодій, убійник, душогуб; агенти чужих армій; найняті яничари; наймити; хруди; деморалізатори, фюрери, скарбівні, по собачачому служать; олюбавають; чеко-евангелізація; темний лоб; песі служба; платять тобі і кажуть гавкати; або гавкай, або на всі вітри і так далі.

Деякі з тих назв є повторені і по п'ять разів. З релігійного поля від Редакції є тільки одне речення, в кутку на долині сего сторінки з лівого боку: Воно звучить так: "Християнство встановлює безпосередній зв'язок людини з Богом."

Отсе вам православне Євангеліє.

Постарайтеся о се число і сховайте його до музею.

Нікому нешкідливий, добродушний, хоч без сумніву збаламучений чоловік, Іван Совишин з Саскачевану, написав до Православного Вісника писем з прощом, так як він се зрозумів. Пан редактор П. В. зробив з сего ужиток, щоб показати ціль Роселізму. Роселізм яко секта нічим не уступає перед не-оравослав'єм. І одно і друге провалиться як мрак перед сонцем, коли зрозуміє правдиву суть Євангеліа.

Пан Совишин часто і до нас пише. З його писань ми ніколи невинесли вражіння що він прихильник Роселізму. Протинно, писання пана Совишина зробили на нас не раз велике вражіння. В деяких його писаннях знаходиться велими глибокий мислитель, хочи бока думка. Пан Совишин є тільки позбавив свого нахилу до видіння і пророкувань, а думав конкретно і ступав по землі.

На всякий спосіб, коли прийшли би нам вибрати між Чорнохлібом і Совишином ми бдали одного пальця Совишини з його хибими, за цілого протестера зі всіма його чеснотами.

Проповідь Чорнохліба зібрана коротко, так звучить: "Пшоняну кашу, навіть сплину, шануй, люби, почитай, бо се народна святість; а брата твого Українця, дитя того самого що ти народи, як що він не православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

Заліснені пшоняна каша мале православний, понижай, бої кутуй, зривай йому дах, побий його, не відважай як умре."

ЩО Я ДУМАЮ

Дорогий Пане Редактор Канадійського Ранка: —

Прошу помістити кілька моїх думок що я думаю.

Думаю, що два долари за Канадійський Ранок треба платити, бо К. Р. се світло правди, розяснене нам устипи із Св. Письма і учить як бути правдивим християнином.

Думаю, що цивілізація народів зростає з кожним днем; бачимо кожного року щось нове: бачимо аероплани, літаючі лодки і т. п. Памятаю як люде цікавилися винаходом телефону, тепер подивляються радіо. Маємо спосібні господарські знаряддя і таке инше.

Думаю, як нагадаю стару дідову дерев'яну лопату, яка та лопата незграбна була після теперішньої, нової мода, що треба напевно трохи "козаків" від У. Г., щоб могли хоть за нести, не так гній викидати.

Думаю і памятаю прадідів старий плуг дерев'яний. Навіть памятаю віру дідів наших чакло так памятаю як Укр. Гол. каже памятаю. Навіть памятаю як нашим дідам текло мастої пожокусі, і думаю, нашої тої науки, нашої цивілізації? Чому ті панічі від Укр. Гол. не візьмуть відламок від коси і не голяться ним, а уживають бритви, а ще й "Сейфти Рей-зор". Чому не носять оселетів на голові як донедавна Хінчики носили? Чому не стати правдивими козаками і мастити дехтем голову? Чому? Чому? Скажіть ви, що дідового закону тримається.

Думаю, чому укр. прав. пі назвав нашого забутого Тараса Шевченка спасителем, пророком, другим по Христу, що хотів визволити нас із релігійної темноти, що хотів згуртувати увесь славянський наряд разом, що сказав нетленним печ папистів, і думаю які ті козаки від Укр. Гол.

Думаю як би так наш шановний поет устав із грубо і подивився на ті наші причадали церковні, як би перечитав Укр. Голос і Прав. Вісник і К. Укр., отож мав утіху!

Думаю, заплакав би наш поет і сказав би — Темноті! темноті! Ше й тепер віруете в бога Перуна, віруете в камінних і дерев'яних богів, коронуете їх і молитесь до них? Віруете у Почаївське чудо, у Кунцевичів образи, кропила і кадила. Чи же не пізналисте правдивого Бога?!

Думаю, що тоді козаки від Укр. Гол., парубки від К. Укр. і реформатори Пр. Вісника, що пнуть до бога Перуна, та вся братія поєдналася і вдарили

бі і сказали би — долой із каторжником, ти хочеш нас учити що? чого? Не видки теперішню світову систему? Не видиш тих величезних птахів, що у повітрі літають? А в них Німці і Англіїчі, безбожники такі як ти, що бояться кропила і кадила, а ми укр. козаки, любимо літаками їздити, але ідолопоклоненіе не покинемо.

Думаю, сказав би наш поет: Панічі ви павдеровані, мене тортурували, мене за правду, за мої поезії катували; я безчасно мусів умирати, але тишив вам заповіт мій у поезіях, щоб ви і будуче покоління розуміли що чи царста чи старчата — всі Адамові діти, що ані добавні ані малювані бога не спасуть Україну, лише спасе шира Христова любов. І сказав би Шевченко: "Ви жерути, ви не козаки, ви що жеретеся як пси! І за що? За ідоли." І сказав би: "Діти, прокляті, а мого Кобзаря не руште, не підпалюйте під моє ім'я, бо ви не вірите у то, за що я страждав."

Думаю, сказав би наш геній: "Бийтеся ви укр. козаки з римськими парубками аж до сучасного дня, а я їду назад на лонно Авраама, і пішов."

Думаю собі не раз, як би наші доларові патріоти дбали хотів трошки о здивиненіе свого народа, то ми мали би уже болше дві журналі, або хотів тижневників хотів на 20 сторін друку. А тоді татка з гори. А так що читай то козакських і римських парубків лайки. Читай англійські, як ту який патріот загине то кричить "гевайт", не дайтеся засимілювати!

Думаю, як би всі наші світкогаси, дяки, редактори, а взагалі усі інтелігенти звернули більшу увагу на просвіту і захали релігійну боротьбу, то гді булаб Україна наша.

Тепер прошу вас дорогенькі! потонки старих запорожських козаків, лишнь, діти, роззор. Як також старий козак, 78 літ, і волю нову систему теперішню як дідову дерев'яну лопату. Бо та була дуже незграбна і гни-ла.

На остатку прошу Бога, Всевишнього, щоб він скріпив серця всіх євангельських проповідників і усіх прихильників євангельської церкви, котрі пізнали правду і науку Христову, щоб не далися і не трималися старих чубів козакських, а приступили до правдивої науки Христової.

А тоді Україна наша буде. Подорожний.

Письма до Канадійського Ранка

Нюарк, Н. Джер., 17. лютого, 1926.

Світла Редакції Канадійського Ранка: — Посилаю вам два долари на Канадійський Ранок і прошу не переривати посилки бо як раз тепер найбільше треба нам того корму, що подає К. Ранок.

В Нюарку ми маєм вибраних людей, котрі тою справо

Др. В. Шурат.

СВЯТЕ ПИСЬМО В ШЕВЧЕНКОВІЙ ПОЕЗІЇ

(Докінчене)

А в "Кавказі" кажеться:

Не нам на прох з Тобою стати,
Не нам діла Твої судити:
Нам тільки плакати, плакати, плакати,
І хліб насущний замінити
Кривавим потом і сльозами!
Кати знущаються над нами,
А правда наша лана спить.
Колиж вона прокинеться?
Колиж одпочити
Ляжеш, Боже, утомлений,
І нам даси жити?
Ми віруєм Твоїй силі
І слову живому:
Встане правда, встане воля
І Тобі одному
Поклоняться всі язика
Во віки і віки.
А поки що течуть ріки,
Криваві ріки!

Єремія, мирячи народ з волею Божою, міг його й готувати надією на недалеке спасення. Сімдесят літ мала трімати кара, не довше. А неволя українського народу? Як тово її треба? Так поміркувавши, Шевченко з питанням звертається прямо до Бога. А гадка сего питання немов виростає з пророцтва Єремії:

І время тісно єсть Іакову, і от того спасется: В той день, рече Господь: сокрушу ярем с ви їх, і оузи їх разторгну; і послужат тії ктому чуждям, не послужат тії Господу Богу своєму.

Та гадка в Шевченка виступає лиш в відмінній формі питання: Час тісний, бо криваві ріки течуть і кати знущаються. Поки не прийде спасення. Колиж воно прийде? Колиж невольні перестануть служити чужим, а поклоняться лиш Богу своєму? — Інакше використати пророцтва Єремії не міг наш поет.

Гомін пророцтва Єремії лунає і в Шевченкових "Неофітах". Коріться судбі, яку Бог дає! — звивав Єремія. — Коріться Вавилонському цареві, служіть йому і терпіть, бо терпінням спасетесь вам і побідити! — то був тенор бесід пророка. А ту саму ідею вложив Шевченко в уста Неронові жертви. Так говорить Ажда до товаришів терпіння:

Моліться, братія, моліться
За ката лютого! Його
В своїх молитвах помяніть;
Перед гординою-ж його
Брати мої не поклоніться!
Молитва Богові! А він
Нехай лютує на землі,
Нехай пророків побиває,
Нехай усіх нас розпинає!
Уже ввучата зачались;
І виростуть вони колись:
Не мстники ввучата тії,
Христові воїни святії,
І без огня і без ножа
Стратеги Божії воспрянуть,
І тисячі і тьми поганих
Перед святыми побіжать!

Очевидна є в Алжидових словах євангельська закреска, але і спорилення їх з пророцтвами Єремії не дається заперечити. Маючи більше підстав таке споріднення узнати за фактичне, я тим самим і спротивитись мушу пробам виведення Шевченкових гадок з ідеї Месіанізму (Здєховські: Месіаніст і Слов'янофіл, Кракув, 1888, ст. 289.). Скоро між Шевченком а Месіаністами є який зв'язок, то хіба не завдяки впливови Месіаністів на Шевченка. Шевченко-ж безпосередно й сам черпав з тих самих жерел, що й Месіаністи. Тут і секрет схожості їх з собою. Ріжниця поміж ними така, як буває поміж звичайною собі гадкою а збудованою на тій гадці теорією. Не диво, що й виділення Шевченкової гадки з месіаністичної теорії не дуже-то і дається.

Оглядом стичних пунктів поміж Шевченком а Єремією йде порівняння поета з пророками. Поданий в тім порівнянню матеріал є аж надто вимовним свідомством визначної залежності нашого кобзаря від ветхозавітних мужів слова. Знайшовши у них не лиш дрібну поетичну орнаментику, не лиш поетичні картини, але і глибокі гадки, які часом обрабляв лиш з грубша (в наслідуваннях), але частіше модифікував відповідно до потреб свого часу і народу. А разом з тим всім добром, яким наш поет зазичився в пророків, він взяв з їх рук еще одно добро, якого й наглядно виказати не можна, бо воно лиш відчуватися, — взяв сей тон висшої поваги, що многим його поемам надав закреску пророцтва.

VI.

Кожний чоловік, навіть не філософ, має свою філософію. Він має якийсь засіб таких усталених гадок про світ і людей, які задають напрям всему його мисленню. В залежності від усталених вже гадок родиться в него кожда нова гадка. І не криїде на гадку про сотворення світа той, хто не має гадки про Бога, ані не думати ме про загробовий світ, хто не думав про безсмертність душі. В кожного чоловіка його гадки вяжуться з його світоглядом чи філософією. А я кговоритись про філософію людей, так іще скорше можна говорити про філософію писем. Св. Письмо має таков свою філософію. Як же-ж віднісся до тої філософії Шевченко, скоро він, користуючись гадками Св. Письма, мусів з нею зустрітись? Він ту філософію по просту апробував, а доказом на те не лиш той матеріал, який вже ввійшов в порівняння з Св. Письмом, але іще красніший і довідніший — початок прольоту "Тайдамаків":

Все йде, все минає і краю не має...
Кудиж воно ділось? відкля взялось?
І дурень і мудрий нічого не знає.
Живе, умирає; одно зацвіло,
А друге завяло, на віки завяло,
І вітри поживкле дисте рознесли.
А сонечко встане, як перше вставало;
І зорі червоні, як перше плали,
Попливуть і потім; і ти, білолиций,
По синьому морю вийдеш погулять,
Вийдеш подивитись в жолобок, криницю
І в море безкрає, і будеш сніать,
Як над Вавилоном, над його садами,
І над тим що буде з нашими синами.
Ти вічний, без краю. Люблю розмовлять.
Як з братом, з сестрою, розмовлять з тобою,
Співать тобі думу, що ти-ж напештав.
Поразь мені ще раз: де дітись з журбою?
Я не одинокий, я не сирота:
Єсть у мене діти, та де їх подіти?
Заховать з собою? Гріх, душа жива!
А може їй легше буде на тім світі,
Як хто прочитає ті сльози-слова.
Що так вона широко колись виливала,
Що так вона нишком над ними ридала.
Ні, не заховай, бо душа жива!
Як небо блакитне, нема йому краю,
Так душі почину і краю не має;
А де вона буде? Химерні слова!

Три філософічні гадки лягли в основах сего чудово-поетичного уступу. Перша гадка зазначена відразу початковими словами: "Все йде, все минає і краю не має." Значить: все суета сует. Те "все" обмежує поет дальшою ілюстрацією так, що воно обнимає лиш всі діла людські. Всі вони марні, всі йдуть і всі минають. "А сонечко встане, як перше вставало; і зорі червоні, як перше плали, попливуть і потім; і ти, білолиций... ти вічний без краю." Тим протиставленням зазначена друга філософічна гадка. Марності всего, що людське, протиставить поет вічності всего, що Боже, вічності сонця, зір, місяця, або замість поетичного спеціалізованія, загально сказавши, вселенної. А щож твори людської душі? Що її думи? Чи вони також марні як і чоловік, і з чоловіком мають бути заховані в могилі? Ні! — каже поет, а пояснюючи чому ці, виражає третю філософічну гадку: "Бо душа жива! як небо блакитне, нема йому краю, так душі почину і краю не має." Вона такаж: нема як вселенна; нема їй ні почину ні краю, як замкненому в собі колову. Вічні суть її твори.

Колиб хто не мав найменшого поняття про походження сїї філософії, то наткнувшись в апострофі до місяця на зрадливу гадку про Вавилон і його сати, він мимохіть повинен опинити ся думкою на Орієнті. А там опинившись, вже став би близько жерела. Тим жерелом є "Книга Екклєсіяста." Там трохи не на початку першої глави стоїть виписана майже до слова ціла філософія прольоту "Тайдамаків".

Суета суетствій, рече Екклєсіяст: суета суетствій, всаческая суета. Кое ізобіліє чоловіку в всем труді его, імже трудится под солнцем? Род преходит, і род приходит, а земля в вік стоїт. І восходит сонце, і заходит сонце, і в місто свое влечется: сіє возсіяв тамо, ідет к югу, і обходит к северу; обходит окрест ідет дух, і на круги своя обращается дух.

Отже не лиш філософію, але й поетичні вислови всіх трох філософічних гадок взяв Шевченко з Екклєсіяста. Шевченкове "все йде, все минає" — се те саме, що "род преходит і род приходит." Вислів: "а сонечко встане як перше вставало" — знову ж такий сам як: "і восходит сонце і заходит сонце." Вкінці тою-ж самою плястикою вислову послуговується Шевченко, що й Екклєсіяст, говорячи про вічність душі. Як Екклєсіяст так і Шевченко зображає ту вічність, як рух в замкненому крузі. Що "на круги своя обращается" то хіба що вже й "почину і краю не має."

І в інших поемах Шевченка подібуються сліди філософії Екклєсіяста. Згадуючи колишню славу Чигирина, поет говорить:

Чигирине, Чигирине!
Все на світі гине,
І святая твоя слава
Як дилана лине
За вітрами холодними,
В хмарі пропадає.

Гине, пропадає слава Чигирина, як кожде діло рук людських. Інша справа — діло Боже. Давчи в "Сні" чудову картину природи в літній ранок, Шевченко кінчить її:

І усе те, вся країна
Повита красою,
Зеленіє, вмивається
Ранньою россою,
Вмивається, красується,
Сонце зустрічає.
І нема тому почину,
І краю не має,
Ніхто його не додбає,
Ані розруйнує.

На природу дивиться Шевченко як Екклєсіяст. Вона вічна. Екклєсіястівське протиставлення вічної природи марності справ людських дає Шевченко в поемі "До Основ'яненка":

Бють пороги; місяць сходить,
Я і перше сходить.
Нема Січі, пролав і той,
Хто всім верховодив.

Але й гадки про вічність творів духа дано вираз в тій же поемі. До ворога, що сміється над руїною України поет каже: Смійся, лютый враже,
Та не дуже, бо все гине,

Слава не поляже;
Не поляже, а розкаже
Що діялось в світі,
Чия правда, чия кривда
І чий ми діти.
Наша дума, наша ілія
Не вмере, не загине.
От де, люде, наша слава,
Слава України!

Як вічні є твори духа, так вічне є й те, що становить неначе достоянне духа, отже й воля його. Виразив се Шевченко в "Кавказі". Символом тої вічності вольного духа є там розбита орлом серце Прометея. Що десь Божий його орел розбиває, —

Розбиває, та не випе
Живучої крові:
Воно знову оживає,
І сміється знову.
Не вмирає душа наша,
Не вмирає воля...

Ті сліди філософічних поглядів Екклєсіяста в різних Шевченкових поемах свідчать, що репродукція їх прольоту "Тайдамаків" не була випадкова. Видко, що поет досить сильно перейнявся ними, скоро частіше вони йому приходили на гадку. Можна сказати, що стали вони в скарбниці його понять таким же здобутком, як много інших ідей Св. Письма. До оцінки-ж поета-біблеїста вони посідають трохи чи не найбільшу вартість. Десь-якийсь поетичний образ, десь-якусь оригінальну гадку Св. Письма може присвоїти собі перший-ліпший поет. Зробити філософію Св. Письма своєю філософією — се може тільки справдішній поет-біблеїст, яким був Шевченко.

Микучичин, 6. VIII, 1904.

(Конець.)

Др. Борислав Дима

ЛІКАР, ОПЕРАТОР, АКУШЕР

Тел. офісу: Ст. Джан 5043. Тел. мешкання Ст. Джан 1239
594 SELKIRK AVE. WINNIPEG, MAN.



ЩОСЬ НОВЕ!

Щойно вийшла з друку перша того рода давно очікувана книжка п.з.:

"УКРАЇНСЬКИЙ МАГІК"

Хто буде посідати сю книжку то зможе робити дивні чуда з картиями, гришми, галками, хустинками і другими річима, а також включаючи огнєві штуки і утечі з мотуз і мішків.

СЯ КНИЖКА БАГАТО ІЛЮСТРОВАНА;
ЦІНА ТІЛЬКИ \$1.00 З ПЕРЕСИЛКОЮ.

Друга дуже цікава і гарна театральна книжка п.з.:
"НЕ ЗНАЛИСЯ — ПІБРАЛИСЯ"
(діалог)

Повна сценічного гумору і життя, з гарною ілією.
Ціна 35 центів з пересилкою.

10с

Пришліть нам 10 центів а ми вам вишлемо як ви можете стати актором і робити великі гроші.

Замовляйте сейчас, бо наклад зменшуєш що дня!!!
THE LEWCHUK PRINTING AND PUBL. CO.
Box 1112
CANORA, SASK.



ІМІГРАЦІЯ ДО КАНАДИ

Правительство Домінії Канади уповажнює Канадійські Національні Залізничні вибирати, спроваджувати до Канади і уміщувати пожаданих імігрантів, котрі можуть бути поселені вдовольно на землі.

Канадійські Національні Залізничні видадуть імігрантам пертифікати, котрі вдовольять іміграційні приписи правительства.

Щоб запевнити собі відповідне обходження, Поляки, Росіяне, Українці, Румуни, Австрійці, Німці, Чехо-Словаки, Югославяне, Литовці, Латвійці і Естонці зробіть добре коли постараться, щоб їх тикети були назначені через Канадійські Національні Залізничні.

Если маєте яких приятелів або знайомих в Европі, котрих Ви хотілиб спровадити до Канади, удайтесь до найближшого агента Канадійських Національних Залізниць або пишіть в своїй рідній мові до:

ALLOWAY & CHAMPION
667 Main Street Winnipeg, Manitoba

ЖИТТЄ--МИСЛИНА РИЖУ

Бов Сем стояв у дверях своєї крамниці і прижмуривши очі, приглядався старому чоловікові, котрий неспешною ходою зближався до нього бічною вулицею.

Крикнув Бов Сем, коли старик станув біля нього. "Як проживаєш? Я ледви пізнав тебе, шановний Фенгу."

Фенг, горлозів, випростував свої згорблені плечі і глянув в гору. В його бронзових косих очах ятрив вогник, що ніяк не відбивав його виснаженому тілу.

"Здоров був, Лов Сем," сказав він дивно глибоким і дзвіним голосом.

"Ти дуже висушився," сказав по-приятельськи Бов Сем.

"Так, це правда, але пощо-ж мені носити тіло, що не є поживою?"

Крамар хитро глянув на старика і пригадав собі сплетні, які чув про нього. Він чув, що старик все був голодний. Так, це він чув від людей. Колісастий Фенг із довгим своїм носом був пострахом косокрих Китайців цілої ділянки. А тепер він голодує. Він надто гордий щоб жеврати і надто чесний щоб красти.

"Ти добре сьогодні поїв?" спитав Лов Сем по-приятельськи.

"Ах, так, добре поїв," відповів бандит відвернувшись на бік своєї лави.

"Я справді не маю щастя. Я їм не в свого ризику, бо хто сам їсть свій обід, не дуже сподобається до стола. Чи не написав є, що як хто поділитися мислинною ризикою з другим, то подвійну має радість? Чи не міг би ти бодай випити чарку чаю, коли я їсти му свій ризик?"

"Я вважаю, що собі за честь випити з тобою чарку чаю, шановний Бов Сем," відповів горлозів стараючись закрити свою жадою.

"Будь ласка, зайді до моєї скромної хатини. Не все я маю приємності радуватися своїм товариством."

Бов Сем перший ввійшов до своєї невеликої хатини і чимскорше усунув всякий слід з ризику, яким щойно поживився.

"Будь ласка, шановний Фенгу, сядь на сім нулених стільців," сказав Бов і присунув одиниці стільця, що мав, своєму гостеві так, що той сів обернений плечима до печі.

З трудом сів Фенг на стільці. Бов вийшов до горнятка і наповнив їх горячим чаєм. Опісля коли Фенг попивав чай, Бов Сем відкрив горнець з ризиком. Тільки одна мислинна ризика осталася. Бов Сем бажав був схвати сей ризик собі на вечерю. Він знав, що коли не сподастся що зі своєї крамниці, не буде мати звідки постаратися о вечерю для себе.

За плечима Фенга Бов взяв дві мислині і поклав їх на плечі. Одну мислинну наповнив ризиком для гостя. У другу мислинну поклав горняток і накрив його тоненькою вертвиною ризику.

"Подякуймо богам кухні, що маємо поживу і зуби і охоту до їди," сказав Бов Сем і сів на скринці напоти Фенга за столом.

"Добре ти сказав," відповів старий душогуб і наповнив свій рот поживним ризиком. "Ах, багато ї в житті для нашого задоволення."

Бов Сем взяв пачку зерняток ризику і своєї мислинки, однак зробив це обережно, щоб його гість не бачив, що в його мислинці горняток а не ризик.

"Я вельми щасливий," сказав Бов, "що маю їсти пару зубів, що досить часто маю подостатком ризику, та що часом маю навіть кожного місяця. Однак коли чую, що ти, старий душогуб, гордий і зарозумілий, будучи голодним, висказуєш такі думки, то се заставляє мене подивлятися тебе."

"Чеснотою чоловіка є бути задоволеним із своєї судьби," відповів спокійно Фенг.

"Ах, так, це правда. Але молодше покоління все незадоволене, коли думає, що не має всього подостатком. А кожний знає, що вони мають багато більше ніж ми мали, ми, котрі перші прибули до сего краю білого чорта."

"Вони є молоді," сказав Фенг і поволи поклав голо-

вою. "Наші дні передетили: роки не барилися. Ми навчилися, що коли чоловік має бодай мислинну ризку на поживу, і згине рама за подушку, тоді він повинен бути задоволеним."

"Як можеш ти говорити так про молоді покоління, коли знаєш, що то воно позбавило тебе середників до життя? Я знаю, що люди говорять, Ти, найславніший душогуб в китайській ділянці зівстав викінений як стара мітла нашим молодим поколінням, котре не має пошани для старших. Чи не правду говорю?"

Старий душогуб зробив лівою рукою рух, характеристичний китайський рух, неначеб отирав вахляр.

"Яку вартість мають слова, мій приятелю? Вони не можуть змінити те, що є незмінне. Слово не годно усмирити вихор і не годно достарчити поживу голодному тілу."

"Всеж таки я не люблю тих річей," обстоював при своїх Бов Сем. "Я люблю старі часи. Ти був шановним і відважним душогубом. Коли тебе хто напав убити його вора, ти відважно йшов до своєї жертви і сказав їй що загалуєш зробити. Опісля швидко, скорше ніж твоя жертва могла відчинити уста, ти пхнув у неї ніж, обер вистрі і пійшов своєю дорогою."

"Теперішні, модерні душогуби," сказав Бов Сем немилосердно скривившись, неначеб почув в-роті кислий ризик. "Вони надто великі труси щоб уживали ножа. Вони криються по дахах, стріляють в свої жертви, потім геть відкидають своє пальне оружжя і втікають як злодії. Ах, до чого то ми дійшли в теперішніх часах."

"Як раз вчора по полудні після обіду з ризиком я говорив з Гар Лінгом, душогубом організації Син Бага. Він зайшов до моєї крамниці і я сказав йому, що як би в мене були гроші, я б наймив його. Бачиш, один з наших молодиків, сей порепаний віспою син Квонга, тяжко скривдив мене і мою шляхотну родину і моїх славних предків. Ти знаєш дуже добре, що годі мені забрати свої руки кров'ю миста. Опріч того я не мав при собі жадного дружжя, навіть тупого молотка не було під рукою. Ну, і нема в мене грошей наймати собі мистика."

"Отож я все те сказав Гар Лінгові," говорив далі Бов Сем і долив чаю своєму гостеві. "А він відповів мені, що як даю йому тисячу доларів, він покінчить для мене мою суперечку. А коли я сказав йому, що не маю навіть тисячу мідяків готівкою, він рознімався і збезчестив мене. І коли він відходив від мене, швидко, як білий чорт, він плонув в напрямі до мене і назвав мене поганим іменем."

"Ах, ах, ти повинен був скрутити йому-в'язи. Скажи мені: то погане слово що він тебе назвав?"

"Він сказав," тут обличчя Бова Сема прибрало страшний, обидливий вигляд, "він сказав, що я є сином черепахи."

"Ах, ах," крикнув Фенг, "се смертельна обида. Кожний знає, що в нашій мові нема страшнішого обидливого слова."

"Се правда. Але подумай іще, він пійшов і не заплатив мені за товар, який купив у мене. Я не запрямити сего аж він відійшов. Ось тобі наше молоді покоління. А ми, що вже стільки літ живемо в сім краю, нічого не годні зробити."

"Однак такі річі учать нас витривалості і спокою," сказав Фенг, облизався і відсунувся від стола.

Через хвилину ні один з них не сказав навіть слова. Опісля Фенг піднісся з свого стільця.

"Мислинна ризка була знаменита, мій приятелю," сказав він.

"Ах, мені аж стидно, що не міг тебе краще прийняти і погостити."

"Твій чай вельми запаханий." "Ах, се був дешевий чай." Оба пійшли до дверей.

"Здоровий оставай," сказав душогуб.

"Желаю тобі безпечної до-

роти," сказав крамар.

Фенг душогуб пійшов бічною вулицею і затримався при заднім дверях китайської склепу з різними рідкими товарами. Там поговорив він пару слів з крамарем.

"Я знаю, що ти чесний чоловік," сказав крамар, "однак місто назад приносиш, яб волив, ради тебе самого, щоб ти сплатив мені свій довг."

Опісля із залізної скрині витягнув крамар ніж із довгим, тоненьким вістрем з кістяною рукояткою, на якій були безчисленні знаки. Фенг взяв ніж в руку, оглянув його з очевидною радістю, сховав його за пазуху і геть відійшов.

Біля входу до китайської гостиниці стрів старий Фенг порепаного віспою сина Квонга.

"За кривду, яку ти заподіяв Бов Семові, його родинному імені і його славним предкам," сказав Фенг спокійно; і закритою мав час отворити свої уста, довге вістрє його ножа пройшло наскрізь через його серце.

Перед склепом з тютюном, знайшов Фенг Гар Лінга, душогуба. "Бажаю поговорити з тобою, Гар Лінгу," сказав Фенг. "Ходи!"

Гар Лінг завагався. Він вельми боявся старого душогуба, однак не хотів показати свого страху перед своїми молодими товаришами. Отож лівою рукою дав неспостережено тійний знак. Молодий хлопець, що стояв біля него з кошком овочів на голові, заважав сей знак. Коли оба душогуби пішли на бічну вулицю, хлопець пійшов за ними. Хлопець зблизвився до Гар Лінга і подав йому кошків, неначеб просив, щоб купив у него овочів. Гар Лінг всунув руку в кошків і швидко вийняв звідтам закритий револьвер, котрий сховав за пазуху.

Старий душогуб Фенг знав всі входи і виходи молодих душогубів, однак вдавав, що нічого не бачить. Отож коли перейшли темний кут, він задержався.

"За обидливі слова, які ти сказав Бов Семові," сказав він спокійно і довге вістрє ножа застрягло глибоко за ребрами Гар Лінга.

Коли Фенг вийняв ніж, Гар Лінг захитався, стріляв раз і повалився.

Бов Сем стояв у дверях своєї крамниці і своїми косими очима побачив старого чоловіка, як той неспешною ходою, бічною вулицею наближався до него.

"Здоров був, приятелю," крикнув він, коли старий був вже біля него. "Я не сподівався так скоро тебе знов бачити."

Старий душогуб Фенг не підняв своєї голови ані не відповів. Хитаючися на ногах, пе-

реступив поріг і упав лицем на дозвіку.

Бов Сем захаркотів щось в горлі, затріснув двері і похилився над Фенгом.

"Отсей ніж," сказав душогуб, "взьми та занеси до Вонга, крамара. Скажи йому все — вартує більш ніж я йому винен."

"Алеж..."

"А кривду, яку тобі заподіяв — порепаний — віспою — син — Квонга; за — наруку — яку — тобі — заподіяв — Гар — Лінг — за — різав — іх," сказав Фенг зібравши всі сили. "Я — сплатив — свій — довг."

"Ах, ти се зробив? Я ніколи не годен тобі сплатити, і ось — ах, страшно — ти вмираєш."

Своїми докритими пальцями старався крамар затупити рану в грудях Фенга, з котрої текла струя крові. Купці з револьвера Гар Лінга поцілила його в саме серце. "Відплатитися мені?" шепнув Фенг душогуб. "Чи — ти — не — по-го-ду-вав — мене? Чи — ма-ла — кла-сти — ці-ну на по-живу, коли — жо-ду-док — по-ро-жний? Ах — що — се — зна-чить? Жит-те..." Він заморгав повіками і замкнув їх. "Ж-и-т-т-е — м-и-с-л-и-н-а — р-и-ж-у..."

ВАЖНЕ ОПОВІЩЕННЯ



ІМІГРАЦІЯ ДО КАНАДИ

Недавно зроблено угоду між Правительством Канади і Кенедієн Пасифік Ко., після котрої Кенедієн Пасифік має вільну руку вибирати, переправляти і розмішувати всіх колоністів, котрі можуть бути відповідно втілені Канадою.

Кенедієн Пасифік може надавати потрібні паспорти для впускання пасажирів до Канади підлягаючи розпорядженням статута і фізичній здібності.

Ця угода стосується Німеччини, Польщі, Росії, України, Румунії, Угорщини, Австрії, Чехословаччини, Югославії, Литви, Латвії і Естонії.

Если маєте рідних або приятелів в Європі, котрих бажаєте спровести до Канади, удайтесь до найближчого агента або пишіть в своїй мові до:

W. C. CASEY, Gen. Agent,
364 MAIN STREET
WINNIPEG, MANITOBA

Ми маємо репрезентантів, котрі говорять Вашою власною мовою і на бажання відвідують Вас.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ОДИНОКІЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЕВАНГЕЛЬСЬКИЙ ЧАСОПИС

КАНАДІЙСЬКИЙ РАНОК

котрий виходить кожного тижня в вівторок.

Зміст Канадського Ранка є:

Недільна Школа. Уступі зі Святого Письма подрібно розбирає.

Християнська проповідь для молодіж.

Поради лікарські, господарські і т. д.

Відповіді на Питання з обсягу релігії і щоденного життя.

Статті дотично розвою і поступу українського народа в Америці і в Старім Краю.

Замітки і критика біжучих питань.

Новинки.

Передплата в Канаді \$2.00

До Злучених Держав \$2.50

До Старого Краю \$3.00

Адреса:

CANADIAN RANOK.

172 LOGAN AVE.

Winnipeg, Man.

ЧИТАЙТЕ ПОЖИТОЧНІ КНИЖКИ

Браття, Євангельські Християне! Посилайте євангельську літературу Вашим батькам, кривним, приятелям і до читальні у Ваших селах у Старім Краю. Бог просвітить Вас, тепер Ви просвітите Ваш рід на Україні далекій. Пам'ятайте на слова нашої християнської пісні:

"Коли нам Бог ласкавий
Вже душу просвітить,
Чи ж можемо дивитись,
Щоб нарід в тьмі ходив?"

В "Євангельській Книгарні" з'організованій Українським Євангельським Об'єднанням під зарядом проповідника Мих. Панькова в Ньюарку, Н. Дж., знаходяться всі українські Євангельські книжки, де б вони і коли не були видані. Виберіть для Вашого роду чи приятелів у Старім Краю книжок з понише поданого списку і повідоміть д. М. Панькова які книжки Ви хочете, щоб він до Старого Краю вислав. Враз з повідомленням пришліть йому і належність за книжки.

Наша "Євангельська Книгарня" пересилку книжок до Старого Краю оплачує сама. Квіт з повідомленням про висланне замовлених Вами книжок одержите від д. М. Панькова відвратною поштою.

БІБЛІЙНА ЛІТЕРАТУРА

Біблія, величності 6 1/2 x 9 1/2, в полотної оправі	2.15
Біблія, величності 6 1/2 x 9 1/2, в шкіряній оправі	2.50
Новий завіт	.59
Новий Завіт, по українськи і по англійськи	.65
Псалтир, брошурова оправа	.06
Особні Євангелія, по	.05
Біблія, спеціальне, в часті поправне видання	1.25
Біблія, в шкіряній гарній оправі, індійський папір, малого формату 5 1/2 x 7 1/2	2.75
Новий Завіт, кишенькового формату, шкіряна опр.	1.25

ЕВАНГЕЛЬСЬКА ЛІТЕРАТУРА

Бен-Гур, велика повість з часів Христа	2.00
Без Бога на Світі	.20
Біблія, студія	.20
Блаудний Син, образ гріху	.75
Божа Іскра, з 15 образками	.10
Вірність Пастирська Ісуса Христа	.05
Варвара Убрик	.40
Відступники, — видання "Компаса"	.65
Джан Накс	.15
Дорога до Правди	.25
Де любов там Бог	.15
Євангелія, — студія	.20
Євангельська Віра	.05
Єзуїтська Приповідниця	.25
Єретики або Іван Гус	.05
Життя Ісуса Христа, — з 73 образками	1.25
Заспокоєна Туга	.20
Збірка Головних Річей Святого Письма	.15
За Сиротою	.40
Зломане Колесо	.05
Іван Гус, або Вільна Думка	.10
Ілюстрована Інквазіція	.50
Іван Гус, написав З. Бичинський	1.00
Ідеали Гуманності, Т. Масарик	.15
Книга Хвал, — найбільший і найкращий євангельський співаник	1.00
Книга Биття Українського Народу	.15
Катехизм для Дітей	.05
Куда Йдемо? (Кво Вадімо?)	.50
Коротка Історія Біблія	.50
Коротка Історія Церкви	.25
Лист Шинкаря до Чорта	.15
Молитва, — В. Шашенко	.10
Наше Життя і Його Кінець	.20
На Кожний День, Л. Толстого	.75
Народна Справа і Попи	.05
На Божій Дорозі	.15
Оборона Віри	.20
О Наслідуюванню Христа	1.00
Папа чи Христос	.65
Путь Паломника	1.00
Перший Лист Біблії	.15
Про Волю Віри (Драгоманів)	.15
Правовірний Католик	.10
Папа Юлій II. Перед Брамою Неба	.10
Підстава Христової Віри	.25
Пісні Спасення, проп. П. Кіндзат	.25
Страшні тайни Монастирських Мурів	.50
Серце Чоловіка Святинню Бога	.15
Серце Людини Святинню Бога, Вид. "Компас"	.15
Суспільна Реформа, або В Його Світі	.75
Слуга (написала К. Ройова)	.30
Суть і Історія Протестантизму	.75
Слово Правди	.10
Смерть за Правду	.05
Страсти Ісуса Христа	.25
Сотник Корнілій	.05
Услід за Христом, або Суспільна Реформа	.75
Унія з Римом	.30
Український Богослужник	.25
Христос Охотно Приймає Грішника	.10
Ходім за Ним	.10
Чи Має Чоловік Душу?	.10
Чого учив Христос?	.15
Чи Петро був Папою (Сушко)	.15
Чому Попи не Женилися?	.15
Чи Потребуєш Приятеля?	.05
Царство Боже в Нутрі Вас	.10
Що таке Християнин?	.10
Що Писав Христос?	.05

ТРАКТАТИ

Гра в Гроші	.03
Де Єси?	.05
Єроним з Праги і Його Мученича Смерть	.03
Здоровля	.02
Зверхність Християнства над Матеріалістичним Комунізмом	.05
На черк Реформованої Віри	.03
Проповідь на Горі	.01
Молодий чоловіче, не будь покvapним	.02
Спасення	.02
Суратська Каварія	.02
Сповідь і П Історія	.03
Свідок Правди, Вид. "Компас" в Лодзі	.05
Три Аршини Землі	.05
Твій Смертельний Ворог	.03
Чи Треба нам Корини	.02
Як поручник Іванець наражував своє життя за ворога	.02
Стихи на пам'ять	1/2
Вибірки з Старого Завіту (Місянські Пророцтва)	1/2
Дорога Правди і Життя	1/2
Чому Ви повинні бути Протестантами	.03

Писати за книжками належить на адресу:

MICHAEL PANKIW

69 N. 5th Str.

Newark, N.J., U.S.A.

КУТОК ПУЛУ

Міжнародна Конференція Пшеничного Пулу що відбулась в Ст. Пауа 16го, 17го і 18го лютого була ділом епохальним. П'ятидесяті Пшеничних Пулів з трох країв іменю, Австралії, Америки і Канади вислали делегатів, а Російські Кооперативи були також репрезентовані. Перший день був посвячений організації Конференції, дискусії різних способів організації і навчання, а вечером промови про законодавчі проблеми Американського фермера, котру виголосив п. Франк Морфі з Норт Дакоти.

На Конференції ведено дискусію і про другі предмети як адміністрацію, орудкування, продаж, фінансові резерви, а посліdnого дня Конференції дуже інтересну промову виголосив п. Д. П. Павлов, котрий є різним спеціалістом в Російській торговельній делегації в Канаді. П. Павлов говорив про різні відносини в Росії і вказав як Край поступово вертає до передвоєнного рівня на всіх полях продукції.

Перед закінченням Конференції ухвалено резолюцію що до засновання постійної Конференції Пшеничного Пулу. Вибрано Комітет з шістьох для розглянення справи і пороблення конкретних заходів на слідує конференції. Цей комітет зійшовся по укінченню конференції і вибрав п. С. Г. Бурнел-а президента Манітобського Пулу за предсідателя, а п. Г. В. Робертсон-а секретаря Саскачеванського Пулу за секретаря комітету. Цей комітет зійдеться пізніше обговорити підставу організації постійної конференції.

Всі делегати розійшлися з Конференції з чувством повного успіху і що вона не лиш принесла користь поодиноким Пулам в здобутті корисної інформації, але послужила до витворення духа міжнародної кооперації і порозуміння.

ПРАВДА ПРО АЛЬКОГОЛЬ

Написав В. Д. Бейлі, В.А., М.Л.А.
Перша бесіда.

ЯК РОБИТЬСЯ АЛЬКОГОЛЬ?

Як багато гатунків алкоголічних напоїв і багато різних способів роблення їх, але алкоголь в них робиться лиш в один спосіб, а то через знищення поживної вартості декотрих цукрів через ферментацію. Бічні продукти цього ділення є газ углевого квасу і мішній, без кольору, запахний плин, алкоголь.

На віні усіх овочів як виноград, яблука, сливки і т. д., є мно- жество невидимих організмів званих ферментами. Если вони годні вийти з овочевого соку то поїдають цукор, уживаючи його енергію на свій зріст і так як ми, по страченню по- живи і ужиттю її на напругу і скріплення тіла виділяємо з тіла отруйні продукти, так і ці організми виділяють отруйні мате- ріали.

Людське тіло має чотири способи виділення своїх отруй, іменю, відлих, піт, моч і кал. Ферменти однак, є дуже прості в їх будові і їх відходи є двоєкі, — газ (углевого квасу) і плин (алкоголь).

“Мамині презерви псуються.”

В осени наші мамі презервують різного рода овочі. Перше вони вставляють їх в киплячу воду не на це, щоб їх зварити, але щоб знищити великою гарячою ферментів або рабівників, що криються на віні овочів. Потім запечатують овочі так щільно в посуді що напад цих рабівників з повітря є неможливий.

Принустім, що кидіне було закоротке або посуду не щільно закрита і деякі ферменти дістануться в середину. Коли посуд відкритий, на верху овочу видно бульки. Це є газ углевого квасу повисше згаданий. Мама каже, “Ці овочі зіпсувалися.” Коли покуштуємо їх, вони не є більше солодкими, бо цукор зістав знищений, а на його місце утворився плин неприємного смаку, званий алкоголем.

“Алкоголь—витвір зіпсуття.”

О скільки наука знає, алкоголь який знаходиться в лікарях ніколи не був зроблений в інший спосіб як лиш через зіпсуття, гниття, порохнівння і т. д., як це бачимо в примірі зіпсуття овочів.

Коли хто видить псуючесь яблуко може науково сказати: “Се фабрика сайдеру.” Коли видимо зігнитий виноград, можемо сказати “Це фабрика вина.” А коли видимо ячмінний солод лишений на гнитте — “Це броварня.”

“Корови упились.”

Недавно в часопісах була вість, що череда коров упилась. Розслідження вказало, що вони їли гній яблук під деревами в саді. Вони дістали свій алкоголь з зогнилого овочу.

Кожний з досвідом про пчоди знає що вони часами упиваються. Вони дістають свій алкоголь з зіпсованого меду.

Воно не робить різниці як гарно лікер може бути заправлений або закрашений, ані як гарна фляшка і її напис, ані як любе окруженне серед якого він подається, коли особа бере до свого тіла алкоголь, вона бере щось, що витворилось з гниття, бо алкоголь є дійсним відлиом тіл малих ферментів.

Знаний є факт, що відходи звірят, як гній в стайні, є по- живово для пшениці і других рослин. Однак нема підстави при- пустити, щоби отруйні відли низької форми животин могли бути корисно ужиті висною формою життя. Далеко менше можна сподіватись, щоби плинні відли так просто устроєних ферментів могли бути вартісні для найвище устроєного жит- тя, іменю для людського тіла.

“Алкоголь убиває своїх творців.”

Для скріплення аргументу знайте, що алкоголь затрокує самих ферментів. В шім то і причина чому через процес фер- ментації сайдер, вино і тиво ніколи не мають більше як 15 до 20 процент алкголю. Причина ця, що коли цей степеень ося- гается, ферменти самі гинуть. Сильніший лікери можна діста- ти лиш через варення цих ферментованих напоїв і через дисти- льованье або згиченне пари вино перемінюється в бренді, сай- дер в джін, а пиво в-горівку.

ЦІНИ І ФАРМЕРСЬКИХ ПРОДУКТІВ У ВІННІПЕГУ

ЗБІЖЖЕ

Вінніпег, 25. лютого, 1926.

ПШЕНИЦЯ—

Но. 1 Нортен	150 ¹ / ₂
Но. 2	145 ¹ / ₂
Но. 3	140 ¹ / ₂
Но. 4	132 ¹ / ₂
Но. 5	123 ¹ / ₂
Трек	149 ¹ / ₂

ОВЕС—

Но. 2 С В	45 ¹ / ₂
Но. 3 С В	41 ¹ / ₂
Екстра Фіа Но. 1	41 ¹ / ₂
Фіа Но. 1	39 ¹ / ₂
Фіа Но. 2	36 ¹ / ₂
Ріджектд	34 ¹ / ₂
Трек	45 ¹ / ₂

ЯЧМІНЬ—

Но. 3 С В	59 ¹ / ₂
Но. 4 С В	54 ¹ / ₂
Ріджектд	51 ¹ / ₂
Фіа	50 ¹ / ₂
Трек	59 ¹ / ₂

ЖИТО—

Но. 2 С В	88 ¹ / ₂
Ріджектд	77

ЛЕН—

Но. 1 Н В С	200 ¹ / ₂
Но. 2 Н В С	196 ¹ / ₂

ЦІНИ ХУДОБИ

Вінніпег, 26. лютого, 1926.

БІЧКИ—

Добірі	650—675
Добрі	550—600
Середні	475—525
Звичайні	425—450

ЯЛІВКИ НА ЗАРІЗ

Добірі	575—600
Добрі	450—550

КОРОВИ НА ЗАРІЗ—

Добірі	450—475
Добрі	350—425
Середні	275—325
Консерва	175—250

БУГАІ—

Добрі	300—400
Звичайні	250—275

ВОЛИ—

Добрі	350—450
Середні	275—325
Звичайні	200—250

ГОДІВНИК—

Добірі бички	575—625
Добрі бички	450—550

ТЕЛЯТА—

Добірі	850—1050
Добрі	600—800
Звичайні	300—500

ВІВІЦІ І ЯГНЯТА—

Добрі вівці	500—750
Звичайні вівці	300—400
Добрі ягнята	1050—1250
Звич. ягнята	800—900

СВИНІ

Добірі	14.13 ¹ / ₂
Легкі	13.00—13.25
Тяжкі	11.35—11.85
Льохи	10.00
Кнури	500—600

ДОМАШНІ ПРОДУКТИ

Вінніпег, 26. лютого, 1926.

Масло крімері	42
Яйця, туз. екстра	35
Першої класи	30
Другої класи	22
Барабола, бушель	1.40
Ріпа 1 ф.	1 ¹ / ₂
Бураки 1 ф.	1 ¹ / ₂
Бр. Кол. цибуля	03
Капуста 1 ф.	2 ¹ / ₂
Мука, 98 ф.	4.75
Родд овс, 80 ф.	2.65
Брен, тон	25.00
Шортс, тон	27.00

СІНО

Но. 1 Тимотка	13.00
Но. 2	11.00
Но. 1 Ред Тап	10.00
Но. 2	9.00

Адвокат

ДР. ОЛЕКСАНДЕР МАРИТЧАК
судово записаний стайий
товмач для французької мови
веде канцелярію
у Львові

ул. Крашевського ч. 19а II пов.
і переводить всякі американ-
ські справи в Галичині.

Кореспонденція на українській,
німецькій, французькій, англій-
ській і польській мові.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЗАВЧАСУ НОВУ КНИЖКУ

З ПІД ПЕРА ПРОФ. МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО

“З РЕЛІГІЙНОЇ ДУМКИ НА УКРАЇНІ”

Видання Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові.

ГАРНІ ІЛЮСТРАЦІЇ. — ЦІНА \$1.00 ЗА БРОШУРОВАНІЙ ПРИМІРНИК.

Ся нова наукова праця славного історика освітлює нам розвій ре- лігійних поглядів Українського Народу від передісторичних часів аж до XIX віку. Там вияснено що значать колядки, тагілки, купальські грици, ладнання і т. п. Звідам довідається, що щойно аж до 14го віку христі- янство було релігією князів, бояр і міст, та що аж до польських часів православ'є стало релігією селянських мас. Ся книжка розкаже вам, чому православ'є не могло витримати конкуренції з католицизмом. Там вияснено звідки взялася Унія і як Польща вживала її, щоби слабити Українців. ПРОФ. ГРУШЕВСЬКИЙ ВІЯСНЮЄ РОЛЮ ПРОТЕСТАН- ТИЗМУ НА УКРАЇНІ В 16-ім ВІЩІ: ЯК ПРОТЕСТАНТИЗМ СПРИЧИНИВ ВВЕДЕННЯ НАРОДНОЇ МОВИ В ДРУКОВАНУ КНИЖКУ, ЗАВЕДЕН- НЕ БРАЦТВ, БУРС, ШІЛІ І ДРУКАРЕНЬ. Славний наш історик роз- казує, як православ'є затигло Україну до Москви і примостило дорогу обмосковщенню і заневоленню України. Вкінці розкаже, як здорова українська думка бунтувалася проти цього і ЯК СКОВРОДА, КОСТО- МАРИВ, ШЕВЧЕНКО, І КУЛІШ БУЛИ ЄВАНГЕЛЬСЬКИМИ ХРИСТІЯ- НАМИ, ЯК ДРАГОМАНІВ БАЖАВ СТВОРИТИ УКРАЇНСЬКУ ЄВАН- ГЕЛЬСЬКУ ЦЕРКВУ і як євангельська віра сама прокидає на Україні (штунда, тощо).

В НАС ВДЕРЛИСЯ ПОГЛЯДИ, ЩО ПРАВОСЛАВ'Є Є “КОЗАЦЬКА ВІРА,” А “УНІЯ” ЦЕ НАША ВІРА ГАЛИЧАН. КНИЖКА ПРОФ. ГРУ- ШЕВСЬКОГО ВИКАЗУЄ ХИБНІСТЬ ТИХ ПОГЛЯДІВ ВМОВЛЕНИХ ПОПАМИ В НАШ НАРІД. З НАУКОВОЇ ПРАЦІ СЛАВНОГО ПРОФЕ- СОРА ДІЗНАЄТЬСЯ ЯК ЄВАНГЕЛЬСЬКИЙ РУХ ОЖИВИВ НАШ НА- РІД В 16-ім ВІЩІ — А ЯК ПРАВОСЛАВ'Є І КАТОЛИЦИЗМ ПРИСИПЛЯ- ЛИ НАС ТА ТЯГЛИ НАС В НАЛІГАЧІ МОСКВИ ТА ПОЛЬШІ

ЦЮ КНИЖКУ НАПИСАВ БЕЗСТОРОННІЙ УЧЕНИЙ, НАПИБЛІШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ІСТОРИК, НА ОСНОВІ ІСТОРИЧНИХ ФАКТІВ.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЦЮ КНИЖКУ ПОКИ ЧАС І ПИШИТЬ НА АДРЕСУ:

CANADIAN RANOK

172 LOGAN AVE. E., WINNIPEG, MAN., CANADA

КАНАДІЙСЬКИЙ РАНОК
можна набути в книгарні
СІЧОВИЙ БАЗАР
34 East 7th Street,
New York City, N. Y.

БЮРО ПОСЕРЕДНИЦЬВА ПРАЦІ

Хто потребує робітника або
робітницю;
Хто хоче спровадити зі ста-
рого краю до Канади родину,
кривних або знайомих;
Нехай зголоситься на по-
низшу адресу і коли імігрант
буде відповідати умовам імі-
граційного закону, я завдяки
новому іміграційному праву,
спроваджу Ваших близьких
до Канади в протягу півтора
місяця на найкращих кора-
блях океану.

GEN. V. SIKEWICH
512 Bannerman Ave.
Winnipeg, Man.

ХТО ЩЕ НЕ ПЕРЕДПЛАЧУЄ

“СВІТ”

Одинокий у нас багато ілюстро-
ваний двотижневий журнал для
всіх, нехай епішиться з перед-
платою!

До дня 1го травня вийшли
три числа, кожне по 16 сторін
друку, крім кольорової окла-
динки, 84 ілюстрацій і рисун-
ків.

Крім цього до кожного числа
додається безплатно аркуш
повісткового додатку.

Передплата, як на нашій від-
носини, дуже низька, бо не
квартал виносить всього 4 зол
50 сот., на піврік 9 зол., для А-
мерики і інших країв 2 долари
на пів рік.

Адреса:
“Світ,” у Львові, вул. Руська 3.
("Swit," Lwów (Lemberg), Ruska 3.)
Galicia, Poland

Гроші можна посилати пере-
казом поштовою або в поруче-
них листах.
Жадайте оковних чисел.

НАЙНОВІШІ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ

ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В РЕДАКЦІЇ “КАНАДІЙСЬКОГО
РАНКА.

Книжок без грошей не посилаємо. Самі оплачуємо
поштову пересилку.

Це є книжки поважні і наукові, а читають їх люди,
котрі шукають просвіти і збільшення свого знання. За-
мовлення з грішми адресуйте:

CANADIAN RANOK

174 Logan Avenue

Winnipeg, Man.

МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ.

ПОЧАТКИ ГРОМАДЯНСТВА

Знаменита наукова книжка про те як повстало гро-
мадянство. Хто интересується соціологічними питання-
ми, повинен цю книжку купити. Сторін 328 великого
формату. — Ціна 1.50 дол.

ВОЛОДИМИР СТАРОСОЛЬСЬКИЙ.

ТЕОРІЯ НАЦІ

Наукова книжка, видана Соціологічним Інститутом.
Ціна 1.00 долар.

МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ.

З ПОЧИНІВ УКРАЇНСЬКОГО СОЦІАЛІСТИЧНОГО РУХУ

МИХАЙЛО ДРАГОМАНОВ І ЖЕНЕВСЬКИЙ
СОЦІАЛІСТИЧНИЙ ГУРТОК.

Знаменита книжка для Українців що интересують-
соціалізмом. — 1.25 дол.

МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ.

ПРО СТАРІ ЧАСИ НА УКРАЇНІ

Коротка історія України. — Ціна 60 центів.

МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ.

КУЛЬТУРНО НАЦІОНАЛЬНИЙ РУХ НА УКРАЇНІ

В XVI — XVII ВІЩІ.

Одинока цього рода книжка на українській мові, з
багатою образками. — Ціна 1.25 дол.

МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ.

ІЛЮСТРОВАНІ ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

Доведена до упадку Української Центральної Ради
в Києві. Велика книжка 576 сторін, з багатою образками.
Ціна 3.00 долари.

МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ.

ХМЕЛЬНИЧЧИНА В РОЗЦВІТІ

1648-1650.
Книжка ця саме що вийшла друком. В гарній позо-
тній оправі, великого формату. Повинна бути в кож-
ній українській хаті. — Ціна 2.25 дол.